

**ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ - ΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΑΡΜΟΔΙΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΚΑΙ ΑΡΧΗ**

Θεσσαλονίκη, 14 Φεβρουαρίου 2022

Προς τον Δήμο Θεσσαλονίκης,

Δήμαρχο Θεσσαλονίκης

Κύριο Κωνσταντίνο Ζέρβα

Κοιν. κ. Πρόεδρο Δ. Σ. Θ

κ.κ. Επικεφαλής Παρατάξεων

Κύριε Δήμαρχε,

Είμαστε κάτοικοι της περιοχής που ονομαζόταν ο «Λάκκος των πουλιών», το «Μεγάλο ρέμα» ή σήμερα «Ρέμα Κυβερνείου» και ειδικότερα του τμήματος που οριοθετείται μεταξύ των οδών Αναξιμάνδρου, Αντωνίου Τούσα, Αντισθένους, Πεζόδρομου μεταξύ Αντ.Τούσα & Αντισθένους το οποίο έχει έκταση 3 στρ. περίπου και το ονομάσαμε Ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου.

Τον Ιούλιο του 2013 ενημερωθήκαμε από τον Δήμο Θεσσαλονίκης ότι το ΣΥΠΙΟΘΑ Μακεδονίας **πρότεινε τη συνέχιση της ρυμοτομίας του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου με τη διαμόρφωση δύο (2) νέων οικοδομικών τετραγώνων (Ο.Τ. 215&216) για την ανέγερση απο ιδιώτες πολυκατοικιών.** Μέσα σε λίγες μόνο μέρες, 250 πολίτες οι οποίοι γνωρίζουν την ύπαρξη και βίωσαν τη σταδιακή οικοπεδοποίηση του Ρέματος Κυβερνείου ζώντας στην περιοχή 20, 30, 40...60 ακόμη και 70 χρόνια και έχοντας πλέον διαμορφώσει συλλογική μνήμη για την ιστορικότητα, σημασία και διαχρονική καταπάτηση αυτού του Ρέματος, καταθέσαμε **Ένσταση** κατά της απόφασης του ΣΥΠΙΟΘΑ μαζί με **Τεχνική Έκθεση του Παύλου Χατζηγηρηγορίου, Πολιτικού Μηχανικού-Πολεοδόμου.** (Στοιχείο Νο 1).

Προκειμένου να αντισταθούμε ενεργά και σταθερά στη συνεχιζόμενη ρυμοτόμηση του Ρέματος Κυβερνείου (βλ.σε μορφή χαρτών την πορεία της οικοπεδοποίησης αυτής της περιοχής από το 1949, *Συνημμένο Νο.1*), δημιουργήσαμε μια επιτροπή με το όνομα: «*Επιτροπή Γειτονιάς*

Ρέματος Κυβερνείου/Χαριλάου». Η δραστηριοποίηση και οι συνεχείς ενέργειες αυτής της επιτροπής για τη διάσωση της επίδικης έκτασης των 3στρ. περίπου του εναπομείναντος ρέματος από την τσιμεντοποίηση και αξιοποίηση της από ιδιώτες για την ανέγερση πολυκατοικιών, είχε ως αποτέλεσμα να σχηματιστεί ήδη από το 2013 ένας ογκώδης φάκελος κυρίως στο Δήμο Θεσσαλονίκης αλλά και στο ΥΠΕΚΑ/ΥΠΑΠΕΝ, στην Περιφέρεια της Κεντρικής Μακεδονίας, ΕΥΑΘ Παγίων και στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας. Το περιεχόμενο του πιο πάνω φακέλου καταδεικνύει από **τη μία πλευρά, τον αγώνα και την πορεία των προσπαθειών των ενεργών πολιτών μιας γειτονιάς για τη διάσωση του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου** αλλά και γενικότερα την προστασία της **Δημόσιας Περιουσίας, του Περιβάλλοντος και της Ποιότητας ζωής τους** και από την **άλλη πλευρά, φέρνει στο φως και αναδεικνύει το ρόλο και τις διαχρονικά βαρύτερες ευθύνες των εμπλεκόμενων στο συγκεκριμένο θέμα «Θεματοφυλάκων» στους οποίους ανατέθηκε από το Κράτος αυτό το ύψιστο καθήκον / λειτουργήμα. Την κύρια ευθύνη έχει ο Δήμος Θεσσαλονίκης** ο οποίος, έχει την ιδιοκτησία του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου πάνω από 40 χρόνια, το έχει εγκαταλείψει πλήρως μέχρι σήμερα και στην πράξη υποστηρίζει την ρυμοτόμησή του.

Κρίνοντας εκ του αποτελέσματος θα τεκμηριώσουμε εδώ ότι:

i) Αυτοί οι δήθεν «Θεματοφύλακες», και κατ' εξοχήν ο Δήμος Θεσσαλονίκης λειτουργήσαν διαχρονικά **προς όφελος δυστυχώς όχι του δημοσίου αλλά του ιδιωτικού συμφέροντος.**

ii) Οι ενεργοί πολίτες που αγωνίζονται από το 2013 για τη διάσωση του Ρέματος και υπεραμύνονται του δημοσίου συμφέροντος και της προστασίας του περιβάλλοντος, αντί να θεωρούνται σύμμαχοι έχουν το Δήμο και τη Διοίκηση «απέναντι» (με ελάχιστες εξαιρέσεις).

iii) Με την 7964/2020 Πράξη Αναλογισμού και Αποζημίωσης Οικοπέδων «Επείγουσας Ανάγκης», ο Δήμος επιδιώκει όχι μόνο να αποποιηθεί και να ξεφύγει από τις βαρύτερες διαχρονικά ευθύνες του αλλά και να «νομιμοποιήσει» την εδώ και 40 χρόνια «λειτουργία» του. Με την Πράξη αυτή ο Δήμος, επαναφέρει στην ουσία την πιο πάνω απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ, δηλαδή εμφανίζει ένα μεγάλο ιδιωτικό οικόπεδο που διακρίνεται σε δύο (2) Ο.Τ, το 215 (το Ρέμα Κυβερνείου /Χαριλάου που εξαφανίζεται) και το 216 που έχει ήδη διαμορφωθεί από τον Δήμο ως χώρος Πρασίνου (χωρίς να έχει συνταχθεί και συντελεστεί η αναγκαία Αναλογιστική Πράξη Αποζημίωσης!). Δηλαδή πάλι ένας φαύλος κύκλος!

Ταυτόχρονα, ο Δήμος **απαξιώνει και στην ουσία πετώντας στον κάδο των αχρήστων όλο τον ενεργό αγώνα των πολιτών από το 2013 για τη διάσωση του Ρέματος και της Δημόσιας Περιουσίας** και σαν να ήταν αυτοί οι υπεύθυνοι για το σημερινό αδιέξοδο, **τους καλεί**

να πληρώσουν υπέρογκα ποσά για την απαλλοτρίωση του ρέματος (με ενδεχόμενο μάλιστα να πληρώσουν στο μέλλον και άλλα!). Μιας έκτασης, που δεν θα κουραστούμε να τονίζουμε εδώ, τοποθετείται. από το 1923 εντός ή παρόχθια (παραρεμάτια) του Ρέματος Κυβερνείου, διατηρεί επί δεκαετίες μέχρι σήμερα το δημόσιο χαρακτήρα της, αυταπόδεικτα παραμένει ρέμα το οποίο ο Δήμος εγκατέλειψε στην τύχη του, δεν το οριοθέτησε ποτέ ούτε αποσαφήνισε το ιδιοκτησιακό του καθεστώς του. (Βλέπε φωτογραφίες Ρέματος Κυβερνείου/Χαριλάου, Συνημμένο Νο.2)

Για ποια λοιπόν πολεοδομική αναβάθμιση και αύξηση -λόγω αυτής - της αξίας των ακινήτων τους καλούνται από τον Δήμο Θεσσαλονίκης να πληρώσουν σήμερα οι περίοικοι?

Όλα τα προηγούμενα θα τα τεκμηριώσουμε πλήρως αμέσως πιο κάτω για να εδραιώσουμε τη θέση μας ότι, στην προτεινόμενη από τον Δήμο πολεοδομική ρύθμιση (Πράξη Αναλογισμού Αποζημίωσης Οικοπέδων 7964/2020), οι παρόδιοι ιδιοκτήτες που επιδιώκουν τη διάσωση του Ρέματος δεν έχουν καμία απολύτως νόμιμη ωφέλεια. Επομένως δεν οφείλουν να καταβάλλουν κανένα ποσό για την εν λόγω απαλλοτρίωση και πρέπει να εξαιρεθούν από τον Δήμο ως υπόχρεοι καταβολής αποζημίωσης. Να αναλάβει ο Δήμος Θεσσαλονίκης εξ ολοκλήρου την αποζημίωση της επίδικης περιοχής αξιοποιώντας, και μάλιστα με ευθύνη του κατεπείγοντος, τους χρηματικούς πόρους που διέθεσε το Πράσινο Ταμείο για την επανεπιβολή της απαλλοτρίωσης στο Ρέμα Κυβερνείου, ώστε να διασωθεί και να παραμείνει Κοινόχρηστος Χώρος Πρασίνου.

I. Ο «ΛΑΚΚΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ», «ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ», ΤΟ «ΡΕΜΑ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ» και ΤΟ ΡΕΜΑ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ - ΧΑΡΙΛΑΟΥ

1. Ο «ΛΑΚΚΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ», «ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ», ΤΟ «ΡΕΜΑ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ»

Οι ιδρυτές της Θεσσαλονίκης δεν διάλεξαν τυχαία την τοποθεσία της πόλης. Εκτός από τον φυσικό κόλπο στα πόδια της και τους δασωμένους λόφους στα νότια της, είχε δίπλα τις πολυάριθμες ρεματιές που έκαναν την περιοχή να σφύζει από ζωή. Γενικά η Θεσσαλονίκη ζούσε με το νερό των ρεμάτων και των χειμάρρων (Η Θεσσαλονίκη των Νερών: Μ. Τρεμόπουλος, Γ.

Μπλιώνης). Είναι πραγματικά θλιβερό σήμερα αυτό το πλούσιο υδρογραφικό δίκτυο να αποτελεί ανάμνηση μιας άλλης πόλης και το νερό να βρίσκεται υπόγεια, κάτω από τα σπίτια.

Σύμφωνα με την Τεχνική Έκθεση του Παύλου Χατζηγηγορίου, Πολιτικού Μηχανικού - Πολεοδόμου (12 σελίδων που συνυποβλήθηκε στο Δήμο με την ένσταση μας το 2013,-*Στοιχείο Νο. 1*), πρόκειται για το μεγαλύτερο ρέμα της Θεσσαλονίκης που ονομαζόταν «Kus Deseri», δηλαδή «Λάκκος των Πουλιών» και σήμερα «Μεγάλο Ρέμα» και «Ρέμα Κυβερνείου»: (*Στοιχείο Νο. 1, Εκόνα 1*).

Το ρέμα αυτό ένωνε πολλούς χειμάρρους του Σείχ-Σου σε μια ροή που πριν φθάσει στη θάλασσα χάριζε παλιότερα σε δύο σκέλη. Το βόρειο (Λάκκος του Arsan) που έφτανε στην ακτή δίπλα στο κτίριο του Εθνικού και Λαογραφικού Μουσείου, του παλιού Κυβερνείου και για τον λόγο αυτόν ήταν γνωστό ως «Λάκκος Κυβερνείου». Το νότιο ακολουθούσε περίπου τη σημερινή οδό Μαρτίου και ονομαζόταν «Μεγάλος Λάκκος ή Λάκκος του Charmaud».

Μεταξύ των δύο αυτών κλάδων βρισκόταν μία δενδροφυτεμένη περιοχή, γνωστή ως «Kara-gats» που σήμερα αποτελεί τη συνοικία Αναλήψεως. Μερικά πελώρια Καραγάτσια (*Ulmus mionor* ή *campestris*) της περιοχής υπάρχουν ακόμα και σήμερα μέσα στον περίβολο του 5^{ου} Γυμνασίου στην γωνία Π. Συνδίκας και Πενταλόφου και μπροστά από το Λαογραφικό Μουσείο.

Το ρέμα αυτό που είχε τη μεγαλύτερη λεκάνη απορροής της Θεσσαλονίκης (50% της έκτασης της πόλης φθάνοντας από το Ασβεστοχώρι μέχρι το Πανόραμα), διαχρονικά έχει καταπατηθεί και δομηθεί στο μεγαλύτερο μέρος του, **ενώ οι λίγες εκτάσεις που απέμειναν ελεύθερες δέχονται συνεχώς τεράστιες οικιστικές πιέσεις από μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.**

Εντούτοις και σήμερα τα μέρη που έχουν επιχωθεί και δεν έχουν κτιστεί, είναι εύκολο να εντοπιστούν διότι παραμένουν ως σημεία αστικού πρασίνου σε όλο το μήκος της βαθιάς γραμμής του ρέματος **αποδεικνύοντας στην πράξη: ότι ένα αστικό ρέμα δεν καταργείται με την υπογειοποίηση των όμβρίων υδάτων** (άποψη που υποστηρίζει διαχρονικά η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, ΕΥΔΑΠ Παγίων, ΥΠΕΚΑ ΥΠΑΠΕΝ) και ότι τα επιχωμένα (μπαζωμένα) ρέματα διατηρούν τον οικολογικό τους χαρακτήρα, καθώς παραμένουν λειτουργικά για τον αερισμό της πόλης, τον ηλιασμό, των περιοχών που διαπερνούν, μειώνουν τη θερμοκρασία της ατμόσφαιρας, δημιουργούν ευνοϊκό μικροκλίμα, αποτελούν καταφύγιο ορνιθοπανίδας, μειώνουν τους αέριους ρύπους, περιορίζουν το φαινόμενο του «φαραγγιού» των πόλεων και **δημιουργούν γενικά ένα οικοσύστημα υψηλής βιοποικιλότητας και αξίας για την περιοχή και την ποιότητα ζωής των περιοίκων** (*Στοιχείο Νο.1, Εικόνα 2*: νησίδες πράσινου οριοθετούν το Ρέμα Κυβερνείου μέχρι τον Χορτιάτη). Σύμφωνα με το Σύνταγμα (άρθρο 24) και σειρά σχετικών αποφάσεων του ΣΤΕ (π.χ. 4577/1999,230/2004) υποχρέωση του κράτους είναι η προστασία του φυσικού

περιβάλλοντος, ουσιώδες στοιχείο του οποίου αποτελούν τα υπό **διαφόρους ονομασίας «ρέματα»**. Περαιτέρω, ο ν.1650/1986 που εξειδικεύει την πιο πάνω συνταγματική επιταγή, λαμβάνει ειδική πρόνοια για την προστασία του εδάφους και των χρήσεων του, καθώς και για την προστασία των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και οικοσυστημάτων και **αναδεικνύει τα ρέματα ως σημαντική περιβαλλοντική κληρονομιά που πρέπει να αντιμετωπίζονται ως σημαντικά στοιχεία του οικοσυστήματος και όχι μόνο σαν φυσικοί υδραυλικοί υποδοχείς και αντιπλημμυρικοί αγωγοί.**

Επομένως, αποτελεί **Συνταγματικό καθήκον της Διοίκησης και ειδικότερα των Θεσμών Προστασίας της Δημόσιας Περιουσίας και του Περιβάλλοντος η καταγραφή, η προστασία αυτών των αξόνων πρασίνου, η δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για τη χλωρίδα και πανίδα, η ένταξή τους στον πολεοδομικό ιστό των ιστορικών ρεμάτων της πόλης. Η περιβαλλοντική διαχείριση του Ρέματος Κυβερνείου δεν πρέπει να εξαντλείται μόνο στα αντιπλημμυρικά -υδραυλικά έργα, αλλά και στην αρχιτεκτονική του αστικού τοπίου, όπως συμβαίνει παντού στον κόσμο. Διεθνώς πια, πράσινοι χώροι που είχαν κλείσει από μεγάλα τεχνικά έργα επανακτώνται, κάτω από την πίεση των τραγικών γεγονότων λόγω της περιβαλλοντικής κρίσης που βιώνει γενικότερα ο πλανήτης και ειδικότερα η χώρα μας (π.χ. πλημμύρες ρεμάτων που τσιμεντοποιήθηκαν). Κάθε συνεπώς προσπάθεια αποπροσανατολισμού της Διοίκησης για το ρόλο του εν λόγω Ρέματος (π.χ. «δεν έχει νερό», «δεν είναι ρέμα») είναι **άστοχη και αίρει υποψίες σκοπιμότητας.****

2. ΤΟ ΡΕΜΑ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ / ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Τις τελευταίες δεκαετίες γίνεται μία συστηματική και αθόρυβη προσπάθεια από ιδιωτικά συμφέροντα να **αποχαρακτηριστεί ένας κοινόχρηστος χώρος αστικού πρασίνου έκτασης περίπου 3.000 τ.μ., ο οποίος βρίσκεται σε σημείο που αποτελεί «φιλέτο», για την κατασκευή μεγαθηρίων πολυκατοικιών και καταστημάτων.**

Πρόκειται για ένα τελευταίο υπόλοιπο αδόμητο στην άκρη μιας σειράς πολυκατοικιών που κτίστηκαν μέσα στο ρέμα Κυβερνείου, το οποίο βρίσκεται μεταξύ των οδών Αναξιμάνδρου, Αντωνίου Τούσα, Αντισθένους, Ανώνυμου πεζόδρομου, **μια από τις ελεύθερες ακόμη ελάχιστες δυστυχώς «νησίδες» του επιχωμένου «Ρέματος Κυβερνείου»,** όπως εμφανίζεται γραφικά στην *Εικόνα 2* της Τεχνικής Έκθεσης του Παύλου Χατζηγηρηγορίου Πολιτικού Μηχανικού - Πολεοδόμου

A. Σύμφωνα με την πιο πάνω Τεχνική Έκθεση (Παύλος Χατζηγηγορίου ,2013)

υποστηρίζονται:

Πρώτο: Ο δημόσιος χαρακτήρας αυτής της έκτασης είναι αυταπόδεικτος ακόμη και σήμερα (Εικόνα 7). Χαρακτηρίζεται από το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης (Γ.Π.Σ.) ως χώρος, «Αστικό Πράσινο - Κοινόχρηστο» και όχι «Γενικής Κατοικίας» που αφορά στα όμορα Ο.Τ. (Εικόνα 3, σελ.5). Ο δημόσιος χαρακτήρας της επίδικης έκτασης ενισχύεται και από το στοιχείο ότι σύμφωνα με τον Χάρτη Π-3.2. Σεισμικής Συγκέντρωσης (αποτελεί «χώρο προσυγκέντρωσης κοινού» (Εικόνα 4). Η λειτουργία αυτή αποδεικνύεται περίτρανα από το γεγονός ότι το 1978 στο μεγάλο σεισμό εδώ κατασκήνωσαν περισσότεροι από εκατό κάτοικοι. Συνεπώς, κάθε προσπάθεια του Δήμου, του ΣΥΠΟΘΑ και των άλλων «Θεματοφυλάκων» της Δημόσιας Περιουσίας και Περιβάλλοντος προώθησης της μεταβολής του χώρου αυτού σε «Γενική Κατοικία» - με την υποστήριξη της άποψης ότι η επίδικη έκταση σύμφωνα με το ΓΠΣ εμπίπτει στην ΠΕ 100 με προβλεπόμενες χρήσεις: Αστικού Πρασίνου - Ελεύθεροι Χώροι, Γενικής Κατοικίας - παραπλανεί και αποτελεί δικαιολογία ώστε να χρησιμοποιηθεί η «γενική κατοικία» και να πεταχτεί το «αστικό πράσινο - ελεύθεροι χώροι». Άρα η βίαιη μείωση του «Κοινόχρηστου Χώρου Αστικού Πρασίνου» από 3.000 τμ. σε 300 τμ. (δηλ. κατά 90%) το 2013 με την απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ για την τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου αποτελεί ουσιαστική αλλαγή, παρέμβαση και τροποποίηση των αρχών και αξόνων που έδινε το Γ.Π.Π. **Η αλλαγή αυτή έχει καθαρά περιβαλλοντικό χαρακτήρα -καθώς υποβαθμίζει το τελευταίο οικοσύστημα που έχει παραμείνει και επιβιώσει στη περιοχή - είναι παράνομη, καταχρηστική και αντισυνταγματική.**

Δεύτερο: Ο μελετητής επισημαίνει **τεράστια κενά της Διοίκησης** στη διαδικασία τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου στα εν λόγω Ο.Τ., όπως:

i) Το **ιδιοκτησιακό καθεστώς** δεν αφορά στον πολεοδομικό σχεδιασμό όμως σε περίπτωση που η ιδιοκτησία ανήκει στο Δήμο Θεσσαλονίκης (όπως στην περίπτωσή μας), ή στην ΕΥΑΘ Παγίων Διοίκηση, οφείλει να το εξετάσει.

ii) Η μη ύπαρξη οριοθέτησης του Ρέματος καθιστά αδύνατο τον ακριβή προσδιορισμό της έκτασης της προς ρύθμιση ιδιοκτησίας και επομένως τον υπολογισμό της δαπάνης για την αποζημίωση της απαλλοτρίωσης.

iii) Ενώ μιλάμε για «μπαζωμένο ρέμα», κατά παράβαση της νομοθεσίας **δεν έχει εκπονηθεί σχετική Γεωλογική ή Γεωτεχνική Μελέτη και δεν τεκμηριώνεται η καταλληλότητα του**

εδάφους. Αναφέρει ότι, σύμφωνα με τον Ζερβόπουλο, Παυλίδη (2008), το υπό αποχαρκτηρισμό Ο.Τ. βρίσκεται σε περιοχή όπου έχει εντοπιστεί πιθανό γεωλογικό ρήγμα. Το έδαφος αποτελείται από επιχώσεις οι οποίες σε συνδυασμό με το ρήγμα καθιστούν κάθε κατασκευή επικίνδυνη.

iv) Δεν έχουν ληφθεί υπόψη οι προστατευτικές διατάξεις για το Περιβάλλον. Το Ρέμα Κυβερνείου είναι βασικός άξονας αερισμού και ηλιασμού της Θεσσαλονίκης μοναδικό οικοσύστημα στην περιοχή Χαριλάου- Πυλαίας - Θερμής. Θα πρέπει να εξεταστεί Περιβαλλοντικά η επίπτωση κάθε οικοπεδοποίησης του και στους τρεις Δήμους που διαπερνά.

B. Σύμφωνα με την Μελέτη του Αριστείδη Παπώτη (21/9/2017, Σύνολο 59 σελίδων) πιστοποιημένου εμπειρογνώμονα (στον οποίο ο Δήμος Θεσσαλονίκης ανέθεσε την εκπόνηση οικονομοτεχνικής μελέτης για τον προσδιορισμό της αντικειμενικής αξίας και των διαφυγόντων κερδών, ενόψει σχετικής προσφυγής των φερόμενων ιδιοκτητών στο Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης για τη συμμόρφωση του Δήμου με την απόφαση του Εφετείου 1307/2002), όσον αφορά στην επίδικη έκταση των 3στρ. περίπου, υποστηρίζονται:

Πρώτο: Αυτή η έκταση αποτελεί τμήμα μείζονος οικοπέδου 7 στρ. (4 στρ.+3 στρ. αρχικό οικόπεδο) το οποίο τοποθετείται από το έτος 1923/25 διαρκώς εντός των ορίων ή δίπλα - παραρεμάτια (ευρεία κοίτη πλημμυρών) του Μεγάλου Ρέματος Κυβερνείου. Η θέση του αρχικού επίδικου οικοπέδου βρίσκεται εκτός των ορίων του πρώτου στεγαστικού προγράμματος της Πρώτης Οικοδομικής Εταιρείας, που το τοποθετούσε δίπλα και εντός του παρακείμενου Μεγάλου Ρέματος το οποίο και οριοθετούσε την όλη έκταση δυτικά. Για αυτό η έκταση των 7 στρ. έμεινε εκτός του προγράμματος (παραθέτει υλοποιημένο διάγραμμα του σχεδίου πόλης της δεκαετίας του 1920, απόσπασμα του σχ. πόλεως κτλ.). Το σχέδιο πόλης της περιοχής τροποποιήθηκε το 1949 η τμηματική όμως εφαρμογή του απαιτούσε και την οριοθέτηση του παρακείμενου ρέματος (κάτι ωστόσο που δεν έγινε).

Στην πράξη, για τα 4 στρ. περίπου δεν συντάχτηκε ούτε συντελέστηκε (εξ όσων γνωρίζει ο Α.Παπώτης) σχετική αναλογιστική πράξη τακτοποίησης και καθορισμού αποζημιώσεων (εμείς διαπιστώσαμε το ίδιο και από τη δική μας έρευνα), αλλά ωστόσο αυτά πουλήθηκαν, δόθηκαν αντιπαροχή, ανεγέρθηκαν πολυκατοικίες (ΟΤ217 &11 τμήματα αυτής της έκτασης, εμβαδού περίπου 2.800 τ.μ.) είτε τέθηκαν σε κοινή χρήση για τις διανοίξεις των οδών: Αντωνίου Τούσα, Αναξιμάνδρου, Αντισθένους. Ο Α.Παπώτης επισημαίνει ότι σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, για να εκδοθεί μια οικοδομική άδεια σε ένα οικόπεδο το οποίο βρίσκεται δίπλα σε ρέμα θα πρέπει να γίνει πρώτα ο καθορισμός των οριογραμμών του. Αλλιώς δεν

μπορεί να οριστεί η ακριβής έκταση του εξεταζόμενου ακινήτου (για αυτό στην μελέτη του βασίζεται σε υποθέσεις) ούτε να εκδοθεί άδεια ανέγερσης οικοδομής. Στην ανάγκη οριοθέτησης του ρέματος επανέρχεται με επιμονή σε διάφορα σημεία της μελέτης του. Σημειώνει δε ότι αυτό (την οριοθέτηση του ρέματος) φαίνεται ότι θα το επιδιώξει πλέον ο Δήμος.

Δεύτερο: Από την εφαρμογή για την περιοχή σειράς πολεοδομικών ρυθμίσεων (ΦΕΚ 24Α / 1925,191Α/1949, 6Δ /1973), ο Α.Παπώτης συμπεραίνει ότι όσον αφορά στο υπόλοιπο των 3 στρ. περίπου ,αυτό εξακολουθεί να διατηρεί διαχρονικά το δημόσιο χαρακτήρα του και να προστατεύεται από το Σύνταγμα (Άρθρο 24), όσον αφορά στο τελευταίο επιχειρηματολογεί αναφέροντας αποφάσεις του ΣΤΕ. (σελ. 19, 20).

Αναφέρει και ειδικότερα, ότι το εξεταζόμενο οικόπεδο των 3 στρ. -το εναπομείναν μη αξιοποιήσιμο τμήμα του αρχικού οικοπέδου των 7 στρ.-, διαθέτει ακανόνιστο σχήμα, με όρια μη υλοποιήσιμα που είναι: Ρέμα Κυβερνείου, οδός Αναξιμάνδρου , οδοί Αντισθένους και Τούσα, απαλλοτριώνεται αναγκαστικά με την εφαρμογή του σχεδίου πόλης για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων πρασίνου- Παιδική Χαρά (ΦΕΚ384Δ/15-7-81, παραθέτει διάγραμμα) και σήμερα δεν είναι άρτιο ούτε οικοδομήσιμο (σημειωτέον ότι εξακολουθεί να μην είναι μέχρι σήμερα, το 2022, περιφραγμένο).

Τρίτο: Η επίδικη έκταση των 3στρ. περίπου σύμφωνα με την Αναλογιστική Πράξη 5088/84 βρίσκεται ολόκληρη εντός του Ρέματος Κυβερνείου και την διεκδικεί ο ΟΑΘ. Οι φερόμενοι ιδιοκτήτες κατέθεσαν ένσταση διεκδίκησης της κυριότητας της έκτασης αλλά αυτή απορρίφθηκε και τους συστήθηκε να προσφύγουν στα Πολιτικά Δικαστήρια για την επίλυση της διαφοράς τους και την νομιμοποίηση της ιδιοκτησίας τους. Ο ΟΑΘ (μετέπειτα ΕΥΑΘ) στη συνέχεια, θεωρεί ότι αυτό το οικόπεδο, ανήκει στον ΟΤΑ ως επιχωθεν κατά το μεγαλύτερο μέρος του πρώην ρέματος. Στο έγγραφο του με αριθ.3655/3-4-86 ο Δήμος εντέλλεται να το παραλάβει και για αυτό ο ΟΑΘ δεν προχώρησε στη μεταβίβαση του συγκεκριμένου ακινήτου στην ΕΥΑΘ Παγίων (ΦΕΚ -10098B/1-8-2001).

Συνεπώς, την ιδιοκτησία των 3 στρ. περίπου έχει ήδη από το έτος 1986, σύμφωνα με τα πιο πάνω, ο Δήμος Θεσσαλονίκης. Η άποψη αυτή ισχυροποιείται και από γεγονός ότι σύμφωνα με το ΦΕΚ 384/1981 και στο σχετικό Σχέδιο Πόλης ο χώρος αυτός έχει οριστεί ως «Χώρος Κοινόχρηστου Πρασίνου -Παιδική Χαρά».

Τέταρτο: Τονίζεται εδώ επίσης ότι ο Α.Παπώτης στην έρευνα του αναφέρεται στο Ρέμα Κυβερνείου, στην ιδιαίτερη ιστορική του αξία και σημασία για την πόλη της Θεσσαλονίκης

και στο οποίο βρίσκεται εντός, παρόχθια ή συνορεύει το υπό εξέταση ακίνητο. Μάλιστα παραθέτει φωτογραφία του ακινήτου στην Εικόνα 7 «Η περιοχή πρασίνου που καλείται να αποχαρακτηρίσει ο Δήμος Θεσσαλονίκης με την απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ Μακεδονίας . **Ο δημόσιος χαρακτήρας της είναι αυταπόδεικτος ακόμη και σήμερα**».

Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι αντίγραφο της Μελέτης του Παπώτη, ενώ **το ζητήσαμε από τον Δήμο το 2018** (15/1/2018, άρνηση Δήμου, έγγραφο Δ/σης Αστικού Σχεδιασμού, αριθ.πρωτ. 35085/21-3-2018) καταφέραμε να το αποκτήσουμε **μόνο μετά από εισαγγελική εντολή μόλις τον Οκτώβριο του 2021!**

Γ. Το ότι η επίμαχη περιοχή αποτελεί ρέμα, τμήμα του Ρέματος Κυβερνείου επιβεβαιώνονται και από τα παρακάτω:

Πρώτο: Ο Πρόεδρος του ΣΥΠΟΘΑ (Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης) στέλνει έγγραφο στην ΠΚΜ με θέμα το ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου και **ρωτάει εάν υπάρχει πράγματι αυτό το ρέμα και εάν υπάρχει απόφαση οριοθέτησης του σε οποιοδήποτε τμήμα του** (αριθ. πρωτ.9769/21-10-14). Σημειωτέον ότι αυτό συμβαίνει **μετά την κατάθεση της απόφασης ρυμοτόμησης του ρέματος από το ΣΥΠΟΘΑ, κάτω από τις έντονες ενστάσεις / κινητοποιήσεις των ενεργών πολιτών της περιοχής.** Η απάντηση από το Τμήμα Δομών Περιβάλλοντος (αριθ.πρωτ.: 429183/14844/4-11-2014), ΠΚΜ είναι **απρόσμενη: Ναι, πρόκειται για ένα από τα εναπομείναντα ελεύθερα ακόμη τμήματα του Ρέματος Κυβερνείου, με συνεισφορά του στο περιβάλλον.** Η θέση αυτή έρχεται σε αντίθεση με την άποψη της ΠΚΜ που διαχρονικά υποστηρίζει ότι το ρέμα στην περιοχή δεν υπάρχει, έχει καταργηθεί.

Δεύτερο: Τα πρακτικά της 19/12/2013 ομόφωνης απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης (συζητήθηκε εκτεταμένα μετά από την κατάθεση Υπομνήματος και παρουσίαση του επίμαχου ζητήματος από τους ενεργούς πολίτες) **σύμφωνα με την οποία, έγινε ομόφωνα δεκτό ότι πρόκειται για ρέμα, τμήμα του Ρέματος Κυβερνείου, και πρέπει να διασωθεί.**

Τρίτο: Τα πρακτικά της Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου της 7-7-2014 του Δήμου Θεσσαλονίκης , όπου επαναφέραμε το θέμα μετά από καταγγελία μας (καταθέσαμε πάλι Υπόμνημα) ότι, η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της 19/12/13, όπως αυτή συντάχτηκε από τους υπηρεσιακούς παράγοντες (αριθμός 2092/2013), **δεν ανταποκρίνεται** στο περιεχόμενο της

συζήτησης και της ξεκάθαρης ομόφωνης θέσης του Δ.Σ., δηλαδή ότι η επίδικη περιοχή αποτελεί **ρέμα, τμήμα του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου, και ότι πρέπει να παραμείνει ρέμα.** Ζητήσαμε να επαναδιατυπωθεί προς το ορθό και η άποψή μας αυτή επιβεβαιώθηκε και πάλι **ομόφωνα από το Δημοτικό Συμβούλιο.** Όμως δυστυχώς αυτό δεν έγινε στην πράξη. Η απόφαση 2092/2013 παρέμεινε ως είχε και ακολουθεί συνεχώς κάθε έγγραφο σχετικό με την επίδικη περιοχή ακόμη και στις δυο (2) αποφάσεις του ΣΤΕ 276/2014, 54/2020 και στο ΦΕΚ 277/30-5-20. Το γεγονός αυτό αποτέλεσε την **αρχή της εμπειρίας μας** ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες έχουν και διατηρούν με επιμονή τις δικές τους απόψεις και ότι στην πράξη δεν έχουμε το Δήμο ως σύμμαχο /συνοδοιπόρο αλλά « απέναντι».

Τέταρτο: Η επιτόπου επίσκεψη (Ρέμα Κυβερνείου/ Χαριλάου) για αυτοψία του ίδιου του Υπουργού Αναπληρωτή Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΑΠΕΝ) κ. Γ.Τσιρώνη την 14/7/2016, μετά από την κατάθεση στο ΥΠΑΠΕΝ Υπομνήματος/ Καταγγελίας μας, με αίτημα την άμεση ανάκληση του εγγράφου 34379/22-9-2015, πάλι της Γεν. Διεύθυνσης Πολεοδομίας-Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Τράπεζας Γης / ΥΠΑΠΕΝ (ΥΠΕΚΑ), που προωθούσε εκ νέου δηλαδή για δεύτερη φορά Σχέδιο Νόμου αποχαρκτηρισμού του Ρέματος και ρυμοτόμησής του για τη δημιουργία των οικοδομικών τετραγώνων 215 & 216.

Ο Υπουργός διαπίστωσε ότι πρόκειται πράγματι για Ρέμα, όπως υποστηρίζαμε εμείς οι περίοικοι (από το 2013), σταμάτησε την επιχειρούμενη νέα δεύτερη προσπάθεια τσιμεντοποίησης του Ρέματος και προώθησε τη διαδικασία επανεπιβολής της απαλλοτρίωσης, ώστε να σωθεί το Ρέμα.

Πέμπτο: Το με αριθ.πρωτ. 228/18-11-2014 έγγραφο της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού - Παράρτημα Θεσσαλονίκης ενημερώνει τους «Θεματοφύλακες» ότι η Διοικούσα Επιτροπή του Παραρτήματος Θεσσαλονίκης σε συνέχεια της ενημέρωσης που είχε από τους κατοίκους της περιοχής τμήματος του ιστορικού ρέματος Κυβερνείου/Χαριλάου **αλλά και της αυτοψίας** που διενεργήθηκε από μέλος της, **αποφάσισε να υποστηρίξει τις προσπάθειες των κατοίκων** λαμβάνοντας κυρίως υπόψη: την ιδιαίτερη περιβαλλοντική του αξία και ότι ενώ έως τη δεκαετία του 1980 Διατάγματα διασφάλιζαν τον δημόσιο χαρακτήρα του, τα **τελευταία χρόνια διοικητικές παραλείψεις απειλούν την εξαφάνιση αυτού του πολύτιμου πνεύμονα πρασίνου.**

Π. ΟΙ «ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ» ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ - Ο ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Η ευθύνη της κατάντιας των ρεμάτων της Θεσσαλονίκης βαρύνει επί σειρά ετών (εδώ για το Ρέμα Κυβερνείου) τη Δημοτική Αρχή και τον ΟΥΘ (ΕΥΑΘ) και τώρα ΕΥΑΘ Παγίων που για τη διάσωση των ρεμάτων (αποσαφήνιση /νομιμοποίηση της ιδιοκτησίας), και την προστασία τους (καθαρισμός, εξωραϊσμός, συντήρηση), τα αντιμετωπίζουν ως ένα ανεπιθύμητο «μπαλάκι ευθυνών». Αποτέλεσμα, να συσσωρεύονται επί δεκαετίες προβλήματα, να καθίστανται δυσεπίλυτα και τελικά κάτω από την επιτακτική πίεση αναζήτησης λύσεων, οι λύσεις αυτές να αποβαίνουν όχι υπέρ του δημοσίου συμφέροντος αλλά υπέρ του ιδιωτικού, όπως θα τεκμηριώσουμε πιο κάτω.

1. ΑΦΥΠΝΙΣΗ «ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΩΝ» ΤΟ 2002. ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ 1307/2002 ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ 1381/1992

Οι « Θεματοφύλακες» του Δημόσιου Πλούτου και Περιβάλλοντος όσον αφορά στην επίμαχη έκταση των 3 στρ., (που όπως τεκμηριώσαμε στην ενότητα Ι τοποθετείται διαχρονικά από το 1923 εντός ή παρόχθια του Ρέματος Κυβερνείου και διατηρεί το δημόσιο χαρακτήρα της μέχρι σήμερα), φαίνεται να «αφυπνίζονται» το έτος 2002 από την μακροχρόνια «αδράνεια» και την αδυναμία συντονισμού τους. Αυτή η «εκκίνηση» οφείλεται στην έκδοση της δικαστικής απόφασης με αριθ.1307/2002 του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης όπου, με αίτημα των φερόμενων ιδιοκτητών, γίνεται η επιβληθείσα από το 1981(ΦΕΚ384)/1981) άρση του Πρασίνου / Παιδική Χαρά, λόγω μακροχρόνιας δέσμευσης των 3 στρ, περίπου.

Η έκδοση της με αριθ.1307/2002 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου που, όπως θα τεκμηριώσουμε πιο κάτω (Ενότητα ΙΙ, 2) την αποκλειστική ευθύνη της έκδοσης έχουν η Νομαρχία και κυρίως ο Δήμος Θεσσαλονίκης, είχε σαν αποτέλεσμα:

Πρώτο: Μια συνεχή κατάθεση εξώδικων δηλώσεων των φερόμενων ιδιοκτητών με αίτημα τη συμμόρφωση των «Θεματοφυλάκων» προς την 1307/2002 δικαστική απόφαση και τη διεκδίκηση αποζημίωσής τους λόγω καθυστερήσεων στη συμμόρφωση.

Δεύτερο: Ένα κυριολεκτικά χορό ανταλλαγής εγγράφων μεταξύ των θεσμών Προστασίας της Δημόσιας Περιουσίας και του Περιβάλλοντος, δηλαδή: Δήμος Θεσσαλονίκης (Δ.Θ.),

Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας (ΠΚΜ), Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας και Θράκης (ΑΔΜΘ), ΕΥΑΘ Παγίων, ΥΠΕΚΑ/ΥΠΙΑΠΕΝ/ΥΠΕΝ. Αυτό δημιούργησε ένα χάος και αδιέξοδο και την ένταση της αγανάκτησης, ανησυχίας, ανασφάλειας των περιοίκων, κλονίζοντας κάθε εμπιστοσύνη τους κυρίως προς το Δήμο αλλά και τους λοιπούς θεσμούς. Σημειώνουμε ότι **πουθενά σε όλο αυτό το σωρό εγγράφων, δεν γίνεται οποιαδήποτε εκτίμηση για το περιβαλλοντικό κόστος που θα προκύψει από τη ρυμοτόμηση του Ρέματος, -που με επιμονή προωθούν οι «Θεματοφύλακες» - ούτε ουσιαστική αναφορά στις προστατευτικές διατάξεις για το περιβάλλον, στην ανάγκη εκπόνησης γεωλογικής μελέτης και στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, στη σημασία που έχουν τα ρέματα και τα οικοσυστήματά τους στο φυσικό περιβάλλον και στην ποιότητα της ζωής των πολιτών.**

Τρίτο: Η κυριολεκτικά «εναγόνια» προσπάθεια που καταβάλλεται σε όλα αυτά τα έγγραφα / ενέργειες / αποφάσεις των «Θεματοφυλάκων» για τη συμμόρφωση προς την 1307/2002, φαίνεται να μην συνδέεται με την ανάγκη και με ενέργειες που να ανταποκρίνονται πραγματικά στην επίλυση του επίμαχου θέματος, δηλαδή ότι: **Πρόκειται για ρέμα που διατηρεί τον δημόσιο χαρακτήρα του μέχρι σήμερα, ιδιοκτησία του Δήμου Θεσσαλονίκης που πρέπει να οριοθετηθεί, ώστε να προστατευτεί και να αποσαφηνιστεί εάν υφίσταται κάποιος ιδιωτικός χώρος και ότι για την επίλυση του απαιτείται συντονισμός.** Συγκεκριμένα, η προσπάθεια των «Θεματοφυλάκων» από το 2002 εξαντλείται αποκλειστικά:

1) Στην «επιτακτική ανάγκη συμμόρφωσης» προς την τελεσίδικη απόφαση 1307/2002 άρσης του πρασίνου, με «εργαλείο» τους ή ως μοναδική λύση την προώθηση της ρυμοτόμησης του Ρέματος, ώστε να προκύψουν τα ΟΤ 215 & 216 για ιδιωτική χρήση.

2) Στην «ανάγκη συμμόρφωσης» τους και προς την απόφαση 1381/1992 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης της οποίας (όπως θα τεκμηριώσουμε πάλι πιο κάτω) την απόλυτη ευθύνη έκδοσης της έχουν ο Δήμος Θεσσαλονίκης και ο ΟΥΘ/ μετέπειτα η ΕΥΑΘ Παγίων. Αυτή η απόφαση του ΠΠΘ, κυριολεκτικά ανασύρεται από το έτος 1992 και έρχεται στη επιφάνεια το έτος 2008 από την ΕΥΑΘ Παγίων, για να λειτουργήσει και αυτή ως «εργαλείο» για να επιλυθεί από τους «Θεματοφύλακες» -μέσω αυτής της απόφασης-, τόσο το ιδιοκτησιακό καθεστώς (που ποτέ δεν καταβλήθηκε προσπάθεια αποσαφήνισης του), όσο και η «οριοθέτηση» του ρέματος (που ενώ αποτελούσε βασικό σημείο διαφωνίας μεταξύ των Θεματοφυλάκων ποτέ δεν επιχειρήθηκε να πραγματοποιηθεί), με τέτοιο τρόπο που θα καθιστούσε πάλι δυνατή τη ρυμοτόμηση και ιδιωτικοποίηση του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου.

Τέταρτο: Ειδικά ο Δήμος Θεσσαλονίκης, η Διοίκηση του Δήμου και Υπηρεσιακοί του παράγοντες: Σε αντίθεση με τις δύο ομόφωνες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου (19/12/2013&7/7/2014, βλ. πιο πάνω Ενότητα Ι.2.Γ) που πάρθηκαν μετά από την κατάθεση σχετικών Υπομνημάτων μας, δεν υποστήριξαν ποτέ συγκεκριμένα και θεμελιωμένα ότι, η **επίδικη έκταση αποτελεί τμήμα του Ρέματος Κυβερνείου και ότι πρέπει να παραμείνει Ρέμα**. Επίσης ο Δήμος Θεσσαλονίκης δεν δέχτηκε ποτέ ότι του ανήκει η ιδιοκτησία του ρέματος. Αυτό τεκμηριώνεται από την μη δήλωση της έκτασης στο Κτηματολόγιο και την πλήρη **αυταπόδεικτη εγκατάλειψη του Ρέματος Κυβερνείου /Χαριλάου επί δεκαετίες μέχρι σήμερα**.

Επιπλέον, ο Δήμος Θεσσαλονίκης ενώ δεν ασχολήθηκε ποτέ με την αποσαφήνιση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος αυτού του ρέματος, υπηρεσιακοί του παράγοντες σε απάντηση εγγράφου μας (όπου ζητούσαμε να δηλώσει ο Δήμος ως ιδιοκτήτης, την **επίμαχη έκταση στο Κτηματολόγιο**), υποστήριξαν (έγγραφο 96429/5000/26-11-2013 Γενικού Γραμματέα και 41494/19-11-2013 Υπηρεσιακών Παραγόντων- Τμήμα Τοπογραφίας, Τμήμα Απαλ/σεων, Κτημ/γιου, Δημ.Περιουσίας) ότι **«Ο Δήμος Θεσσαλονίκης έλκει οποιαδήποτε δικαιώματα κυριότητας από τον πρώην ΟΑΘ, βάσει του ιδρυτικού νόμου Ν.787(ΦΕΚ292Α/70)... Ο Δήμος θεωρεί ότι έγινε κύριος της έκτασης σύμφωνα με τα παραπάνω ως πρώην ρέμα και η οποία έκταση αντιστοιχεί σε γενικές γραμμές με την έκταση πρασίνου που ο ίδιος έχει διαμορφώσει κατά μήκος της οδού Γυμνασιάρχου Μικρού»**. Δηλαδή, θεωρούν ότι το Ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου έχει ήδη διαμορφωθεί ως Χώρος Πρασίνου. Πρόκειται όμως για το **Ο.Τ. 215 που πράγματι έχει διαμορφωθεί ως Χώρος Πρασίνου, χωρίς μάλιστα καμία αντίρρηση από τους φερόμενους ιδιοκτήτες**, σε αντίθεση με τη στάση τους για το Ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου Ο.Τ.216. Είναι και αυτό ένα θέμα που **εγείρει σοβαρά προς διερεύνηση ερωτηματικά**. Επίσης, στο ίδιο πιο πάνω έγγραφο οι Υπηρεσιακοί παράγοντες **«αποσαφηνίζουν» με ευκολία το ιδιοκτησιακό καθεστώς του ρέματος και την οριοθέτησή του**. Υποστηρίζουν ότι η έκταση των 7000μ² αποτελεί **ιδιοκτησία των φερόμενων ιδιοκτητών** και ότι η επίμαχη οικοδομική ρύθμιση (δηλαδή αυτή που προτείνεται από το ΣΥΠΟΘΑ) αφορά σε **δημιουργία οικοδομικών τετραγώνων εκτός ρέματος**.

Την ίδια όμως άποψη για την χωροταξική θέση του Ρέματος Κυβερνείου /Χαριλάου έχει και η **Διοίκηση του Δήμου** που σε Ανακοίνωση της την 5-11-2015 με θέμα **«Να δεσμευτεί η Κυβέρνηση και Πράσινο Ταμείο για την απαλλοτρίωση Χώρου Πρασίνου και Παιδικής Χαράς (Ρέμα Κυβερνείου -Χαριλάου)»**, δηλώνει ότι **η επίδικη περιοχή βρίσκεται σε επαφή και άμεση συνέχεια του πρώην ρέματος Κυβερνείου**, εννοεί και εδώ τον ήδη διαμορφωμένο από τον Δήμο χώρο πρασίνου (δηλαδή το Ο.Τ.215), ερχόμενη σε αντίφαση με τον τίτλο της ίδιας της ανακοίνωσής της.. Η **αντίφαση** αυτή φαίνεται και στην ανακοίνωση της Διοίκησης του Δήμου (20/3/2018) που εκδόθηκε

μετά την απόφαση του Πράσινου Ταμείου δέσμευσης του ποσού που απαιτείται για την επανεπιβολή απαλλοτριώσης του Ρέματος Κυβερνείου. Συγκεκριμένα η Διοίκηση δηλώνει ότι «Επειτα από αυτή τη θετική εξέλιξη το ρέμα Κυβερνείου παραμένει ελεύθερος χώρος προς όφελος των κατοίκων της περιοχής...»!

Με βάση τα πιο πάνω φαίνεται καθαρά ότι, ο Δήμος Θεσσαλονίκης, η Διοίκηση του Δήμου και Υπηρεσιακοί του παράγοντες: και **εδραιωμένη άποψη φαίνεται να είχαν για το ιδιοκτησιακό καθεστώς του Ρέματος Κυβερνείου/ Χαριλάου**, και με μεγάλη ευκολία **μετατόπιζαν το όριο του ρέματος**, και θεωρούσαν ως **ιδιοκτήτες της επίδικης περιοχής τους φερόμενους ιδιοκτήτες και «αδιαφορούσαν»** για θέματα **προστασίας** του περιβάλλοντος, της ποιότητας ζωής των πολιτών (δεν ασχολήθηκαν ποτέ ουσιαστικά) και της ιστορικής σημασίας του Ρέματος Κυβερνείου (εδώ είναι ενδεικτική ως προς τα αμέσως πιο πάνω η στάση του αρμόδιου Αντιδημάρχου βλ. Απόσπασμα Πρακτικών Τακτικής Συνεδρίασης Δημοτικού Συμβουλίου 14/5/2018). **Αυτό εμείς οι ενεργοί πολίτες το διαπιστώσαμε από το 2013 και συνεπακόλουθα τους είχαμε «απέναντι» αντί για συνοδοιπόρους.**

Πέμπτο: Ειδικότερα όσον αφορά **στην οριοθέτηση του Ρέματος στην επίμαχη περιοχή των 3 στρ.** οι «Θεματοφύλακες» λειτούργησαν ως εξής:

ι) Ο **Δήμος Θεσσαλονίκης διαφωνεί σταθερά με την ΠΚΜ, και το ΥΠΕΚΑ**, καθώς υποστηρίζει ότι σύμφωνα με το Σύνταγμα και την ισχύουσα νομοθεσία πριν από κάθε πολεοδομική επέμβαση όπου υφίστανται ρέματα προηγείται η ειδική διαδικασία αποτύπωσης και καθορισμού της οριογραμμής (ενδεικτικά, έγγραφο 32544/3-10-2013 της Δ/νσης Δόμησης και Πολεοδομικών Εφαρμ). Επίσης, υποστηρίζει ο Δήμος ότι, σύμφωνα με πλήθος αποφάσεων του ΣτΕ (ενδεικτικά: 3731/2005, 4531/2009, 371/2005, 2621/2001, 1801/1995, 697/1995, 509/1994), **προηγείται η οριοθέτηση τυχόν ρέματος της διαδικασίας τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου σε εφαρμογή δικαστικής απόφασης απαλλοτριώσης** και τονίζεται η σημασία των ρεμάτων, τα οποία τυγχάνουν ιδιαίτερης προστασίας από τη νομοθεσία, που αποβλέπει στη διατήρηση της φυσικής τους κατάστασης και στη διασφάλιση της λειτουργίας τους (έγγραφο Δ/νσης Αστικού Σχεδιασμού & Αρχιτεκτονικών Μελετών: 4833, 4924, 4993, 5093, 4/12/13, γνωμοδότηση επί των **ενστάσεων** κατά της απόφασης του **ΣΥΠΟΘΑ**). Όπως επίσης σε υπόμνημα προς το ΥΠΕΚΑ, ο Δήμος υποστηρίζει και πάλι την ανάγκη της οριοθέτησης, διαφωνώντας όπως αναφέρει με την αντίθετη άποψη της ΠΚΜ και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης.

Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή η **επιμονή του Δήμου Θεσσαλονίκης στην οριοθέτηση του ρέματος, με βάση τα όσα αναφέρθηκαν αμέσως προηγουμένως (Τέταρτο) σε**

συνδυασμό με την επί δεκατίες «αδυναμία» του μέχρι σήμερα να την πραγματοποιήσει, επίσης εγείρει κατά την άποψη μας σοβαρά προς διερεύνηση ερωτηματικά.

υ) Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας σταθερά και διαχρονικά υποστηρίζει ότι δεν απαιτείται η προηγούμενη, πριν την προώθηση της ρυμοτομίας στη επίμαχη έκταση, οριοθέτηση του ρέματος. Ενδεικτική η Εισήγηση προς το ΣΥΠΟΘΑ στις 20-2-2014, από τη Γεν. Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού και Περιβάλλοντος της ΠΚΜ, όπου υποστηρίζεται η ότι με βάση την 1381/1992 απόφαση του ΠΠΘ που αναφέρεται στο με αριθ.75/2.4.08 έγγραφο της ΕΥΑΘ Παγίων, *ορίζεται το όριο του ρέματος στην ιδιοκτησία και ως εκ τούτου δεν απαιτείται η εκ νέου οριοθέτηση του ρέματος* (σε αυτή την άποψη βασίστηκε και το ΣΥΠΟΘΑ όταν αποφάσισε την ρυμοτόμηση του ρέματος στη Συνεδρίαση 19, Πράξη 1, 26-2-2014). Ή η άποψη / επιχείρημα της ΠΚΜ ότι πρόκειται για καταργημένο ρέμα το οποίο έχει επιχωματωθεί στο παρελθόν, έχει διαμορφωθεί σε χώρο πρασίνου (εννοεί το Ο.Τ. 215) και διαπιστώνει (η ΠΚΜ) την «εν τοις πράγματι αδυναμία εφαρμογής» των διατάξεων για τον καθορισμό της οριογραμμής του ρέματος. Σημειώνει όμως ότι χωρίς μέχρι σήμερα (δηλαδή το 2014, αλλά αυτό ισχύει και σήμερα το 2020) να έχει καταβληθεί η προσήκουσα αποζημίωση στους φερόμενους ιδιοκτήτες (έγγραφο με αριθμ.πρωτ. 297566/7685/31-7-2014, ΠΚΜ Γεν. Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών).

ιι) Το ΥΠΕΚΑ συμφωνεί επίσης σταθερά ότι δεν κρίνεται σκόπιμη η σύνταξη μελέτης οριοθέτησης του ρέματος διότι το ρέμα Κυβερνείου στην επίμαχη περιοχή έχει αντικατασταθεί από αγωγό όμβριων υδάτων σε άλλη θέση, επομένως μπορεί να προωθηθεί η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου (ενδεικτικό έγγραφο με αριθμ.πρωτ. 3200/19-1-2012).

Επισημαίνεται ότι, μία συνέπεια της πιο πάνω λειτουργίας των «Θεματοφυλάκων» από το έτος 2002 και τις «αδυναμίες» τους να ορίσουν και να επιλύσουν το πραγματικό πρόβλημα, ήταν και η καταβολή στους φερόμενους ιδιοκτήτες, υψηλών προστίμων συνολικού ύψους 235.000 € και ο κίνδυνος σήμερα επιβολής νέων, προστίμων λόγω καθυστέρησης της συμμόρφωσης των «Θεματοφυλάκων» στην δικαστική απόφαση 1307/2002 (έγγραφο προς το Δημοτικό Συμβούλιο της Διεύθυνσης Δόμησης και Πολεοδομικών Εφαρμογών με αρ. πρωτ. 203233/15.07.20).

Έκτο: Εδώ πρέπει να τονιστεί ότι ποτέ και κανένας από τους «Θεματοφύλακες» δεν προσπάθησε και δεν επιδίωξε καν να εξετάσει τη δυνατότητα η Διοίκηση να επανέλθει επί του θέματος άρσης της απαλλοτρίωσης στην απόφαση 1307/2002 και με τυχόν νέα στοιχεία να την επαναπροσδιορίσει η άλλο τι. Μόνο όπως διαπιστώσαμε σε έγγραφο (αριθμ. 25730/9-9-2015), η Διεύθυνση Δόμησης και Πολεοδομικών Εφαρμογών του Δήμου Θεσσαλονίκης που απαντά σε

αίτημα των φερόμενων ιδιοκτητών για χορήγηση άδειας περίφραξης πεζόδρομων από ελαφρύ υλικό (Αντ. Τούσα και προέκταση Αντισθένους) και δήλωσης τους ότι εάν δεν συμμορφωθούν στις αποφάσεις των Δικαστηρίων θα αναγκαστούν να προχωρήσουν στην περίφραξη ολοκλήρου του οικοπέδου τους, αναφέρονται τα εξής: Δεν χορηγείται η άδεια διότι το πολεοδομικό καθεστώς στην υπόψη περιοχή παραμένει αρρύθμιστο! επίσης αναφέρεται ότι «...λαμβάνοντας υπόψη την κρατούσα νομολογία, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί με τις με αρ. 2214/2006, 3068/2009, 1815/2012 & 1994/2013 αποφάσεις του ΣτΕ, σύμφωνα με τις οποίες η Διοίκηση επανερχόμενη επί του θέματος της άρσης, διατηρεί την δυνατότητα, επικαλούμενη αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων ή αλλά στοιχεία που δεν είχαν καθ οιονδήποτε τρόπο, τεθεί υπ'οψιν του διοικητικού δικαστηρίου να αρνηθεί την άρση της απαλλοτριώσεως, εάν κρίνει αιτιολογημένα ότι ο επιτυχών την έκδοση της δικαστικής απόφασεως, δεν έχει κανένα εμπράγματο δικαίωμα στο επίμαχο ακίνητο...». Η άδεια περίφραξης δεν δόθηκε και η επίμαχη περιοχή δεν περιφράχτηκε τελικά μέχρι σήμερα.

Συμπερασματικά, από το 2002, οι «Θεματοφύλακες» έχουν συνεχώς ως προτεραιότητα τη λύση που θα ικανοποιεί τους ιδιώτες, δηλαδή προώθηση της ρυμοτόμησης για τη διαμόρφωση Ο.Τ προς οικοδόμηση και πληρώνουν υψηλά πρόστιμα λόγω καθυστερήσεων στη συμμόρφωση προς την 1307/2002.

Επιπρόσθετα, ο Δήμος Θεσσαλονίκης ενώ υποστήριζε σταθερά την οριοθέτηση του ρέματος δεν κατάφερε μέχρι σήμερα να την πραγματοποιήσει. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι ενόψει της ανάγκης προώθησης το 2020 της επανεπιβολής του Κοινόχρηστου Πρασίνου, ο Δήμος αποφάσισε να αναθέσει την οριοθέτηση του Ρέματος σε Μελετητικό Γραφείο αντί αμοιβής 3.491,89 €! (Πρακτικό συνεδρίασης Οικονομικής Επιτροπής 21-06-2017). Η διαδικασία όμως αυτή για την οριοθέτηση δεν ολοκληρώθηκε επιτυχώς. Δεν εγκρίθηκε από την ΑΔΜΘ, ο φάκελος επιστράφηκε στο Δήμο (έγγραφο με αριθ. πρωτ 9729/14...9049/17 25-1-2018), ενώ αντέδρασαν αναφορικά με τη διαδικασία τέσσερις(4) δημοτικοί σύμβουλοι, μεταξύ των οποίων και ο νυν Δήμαρχος κ. Ζέρβας.

Επίσης ο Δήμος, όχι μόνο δεν επιδίωξε να αποσαφηνίσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς της επίδικης περιοχής (δημόσιας εντός του ρέματος Κυβερνείου ή παραρτήματα αυτού) εξαντλώντας κάθε νόμιμο μέσο, αλλά δέχτηκε ότι πρόκειται για ιδιωτικό χώρο συμμορφούμενος προς τη δικαστική απόφαση του ΠΠΘ 1381/1992.

2. ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΙΚΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ (3στρ) - ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ

Πρώτο: Το έτος 1986 ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κύρωσε την 5088/84 Πράξη Αναλογισμού αποζημίωσης (με επίσπευση του Δήμου) δεχόμενος την εισήγηση του ΟΑΘ, ότι ολόκληρη η εξεταζόμενη έκταση βρίσκεται εντός των ορίων ρέματος, απέρριψε τις ενστάσεις των φερόμενων ιδιοκτητών και τους παρέπεμψε στα Πολιτικά Δικαστήρια. Εδώ πρέπει να τονιστούν τα εξής:

ι) Η 5088/1984 Πράξη Αναλογισμού αποζημίωσης που επιδίωκε την τακτοποίηση και ρύθμιση της διαμόρφωσης της επίμαχης περιοχής (3στρ.): Ο.Τ., διάνοιξη οδών, πεζόδρομων κλπ. δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, οπότε δεν προηγήθηκε και η οριοθέτηση του ρέματος ώστε να αποσαφηνιστεί τυχόν έκταση ιδιωτική και να καταστεί νόμιμη η έκδοση οικοδομικών αδειών κλπ. Συνεπώς, καθώς μέχρι σήμερα με ευθύνη των «Θεματοφυλάκων» δεν αποσαφηνίστηκαν τα εδαφολογικά χαρακτηριστικά (ρέμα- δημόσιος χώρος) και το ιδιοκτησιακό καθεστώς της επίμαχης έκτασης τίθεται θέμα νομιμότητας των ίδιων των σπιτιών μας.

ιι) Πράγματι οι φερόμενοι ιδιοκτήτες προσέφυγαν στα Πολιτικά δικαστήρια (Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης) με αίτημα τη νομιμοποίηση της ιδιοκτησίας τους, όπως τους προτάθηκε από τον Νομάρχη (5088/1984), αλλά αυτό έγινε μετά από 16 χρόνια και μετά την περάτωση της ανέγερσης της τελευταίας οικοδομής επί της Αντ.Τούσα (απέμενε ελεύθερο μόνο το τμήμα Ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου). Το δικαστήριο δεν κάνει δεκτό/απορρίπτει το αίτημα νομιμοποίησης της ιδιοκτησίας των φερόμενων ιδιοκτητών. Δεν ασκείται Έφεση. Επομένως, η δικαστική απόφαση του ΠΠΘ με αριθ. 22297/2001 είναι τελεσίδικη. Όμως αυτή η απόφαση δεν αναφέρεται ποτέ και πουθενά. Σε πλήρη αντίθεση με τις υπόλοιπες δύο δικαστικές αποφάσεις, δηλαδή την 1307/2002 και την 3181/1992.

Δεύτερο: Το έτος 1986, ο ΟΑΘ (μετέπειτα ΕΥΑΘ και ΕΥΑΘ Παγίων) στο έγγραφο 3655/2471/3-4-1986, θεωρεί ότι καθώς το μεγαλύτερο μέρος του πρώην ρέματος έχει επιχωθεί, αυτό ανήκει στο Δήμο Θεσσαλονίκης ο οποίος και εντάλθηκε να το παραλάβει (Α.Παπώτης). Για αυτό αναφέρεται ότι ο ΟΑΘ δεν προχώρησε στη μεταβίβαση του συγκεκριμένου ακινήτου στην ΕΥΑΘ Παγίων (ΦΕΚ 10098B/1-8-2001). Άλλωστε υπενθυμίζεται εδώ πάλι ότι, ήδη με το ΦΕΚ/ 1981 ο Δήμος χαρακτηρίζει την επίδικη έκταση ως «Χώρο Κοινόχρηστου Πρασίνου/ Παιδική Χαρά».

Τρίτο: Το έτος 1986, ο ΟΑΘ (και όχι ο Δήμος που σύμφωνα με τα πιο πάνω φαίνεται να έχει την ιδιοκτησία της επίδικης έκτασης), καταθέτει αγωγή διεκδίκησης στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης οικοπέδου 373 τ.μ. που πούλησαν οι φερόμενοι ιδιοκτήτες, δεδομένου ότι αυτό αποτελούσε τμήμα της κοίτης του Ρέματος Κυβερνείου. Οι φερόμενοι ιδιοκτήτες κερδίζουν την δίκη (εμπειρογνώμονας και (3) μάρτυρες που υποστήριξαν ότι πρόκειται για ιδιωτικό χώρο και όχι ρέμα!), ο ΟΑΘ εμφανίζει αδύναμη υποστήριξη, ο Δήμος είναι απών και εκδίδεται η με αριθ.1381/1992 απόφαση. Δεν ασκείται έφεση, καθώς σύμφωνα με έγγραφο της ΕΥΑΘ Παγίων (έγγραφο με αριθ.πρωτ.1077/16-12-2013) -σε απάντηση εγγράφου /ερωτήματος μας - το ΔΣ του ΟΑΘ επειδή θεώρησε ότι θα έχανε σε μελλοντική δίκη δεν άσκησε έφεση. Άρα ο ΟΑΘ και η ΕΥΔΑΠ Παγίων έχουν απόλυτα την ευθύνη της μελλοντικής επίδρασης / παρενεργειών της 1381/1992 τελεσίδικης δικαστικής απόφασης.

Συγκεκριμένα επισημαίνονται τα εξής :

ι) Η δικαστική απόφαση 1381/1992, γίνεται ευρύτερα αποδεκτό από τους «Θεματοφύλακες» (όπως έχει ήδη αναφερθεί προηγουμένως) ότι θέτει το όριο της συνολικής ιδιοκτησίας των φερόμενων ιδιοκτητών, με τρόπο όμως ώστε να μετατοπίζεται (στην ουσία να εξαφανίζεται) το Ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου, καθώς η επίδικη έκταση τοποθετείται εκτός του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου. Μόνο η η Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης, Διεύθυνση Πολεοδομίας, επισημαίνει (έγγραφο 29/16697/ΠΣΚ/464/14-5-2003) ότι με την αριθ.1381/1992 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης δεν καθορίζεται η οριογραμμή του ρέματος, αλλά η απόφαση αυτή παραπέμπει στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης του Τοπογράφου - Μηχανικού Ι. Σιάνη. Η έκθεση αυτή, καταγράφει από την έρευνα των υπαρχόντων στοιχείων 4 εκδοχές για την οριογραμμή του ρέματος από τις οποίες εκτιμά ως πιθανότερη την οριογραμμή της αποτύπωσης του τοπογράφου Χατζηβασιλείου (1964). Αυτή είναι η άποψη που υποστηρίζαμε και υποστηρίζουμε και εμείς, μετά από τη μελέτη του σχετικού δικογράφου, άποψη όμως που στην αγωνία των «Θεματοφυλάκων» να «τελειώνουν» με το «καυτό» για αυτούς θέμα της συμμόρφωσης προς τις δικαστικές δύο αποφάσεις, δεν εξετάστηκε ποτέ.

ιι) Η δικαστική απόφαση 1381/1992 όπως έχει ήδη αναφερθεί, αποτελεί το δεύτερο (2ο) όπλο άσκησης πίεσης στους «Θεματοφύλακες» μαζί με την απόφαση 1307/2002. Το τοπογραφικό που συντάχτηκε από τον τοπογράφο των φερόμενων ιδιοκτητών Α. Ζαχαριάδη (2-4-2008) αποτελεί εφαρμογή της δικαστικής απόφασης 1381/1992 για τον ορισμό του ορίου του ρέματος. Είναι το τοπογραφικό που γίνεται δεκτό από το ΣΥΠΟΘΑ και όλους τους δήθεν «Θεματοφύλακες», για την ρύθμιση εκ νέου του πολεοδομικού καθεστώτος. Αυτό το όριο του

Ρέματος γίνεται δεκτό και από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του Δήμου που εκπόνησαν την Αναλογιστική Πράξη 7964/2020.

Τέταρτο: Το έτος 2006, η ΕΥΑΘ Παγίων απαντώντας σε εξώδικη δήλωση των φερόμενων ιδιοκτητών (με επίκληση την απόφαση 1307/2002), υποστηρίζει ότι με το πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής ρεμάτων (8-11-76), το **Ρέμα Κυβερνείου περιήλθε από τον ΟΑΘ στην ΕΥΑΘ Παγίων και επισυνάπτει τοπογραφικό χάρτη του 1949.** Όπως όμως ήδη έχει αναφερθεί προηγουμένως ο ΟΥΘ έδωσε εντολή να παραλάβει την επίμαχη έκταση ο ΟΤΑ, δηλαδή ο Δήμος Θεσσαλονίκης). **Ερώτημα λοιπόν πάλι: Ποιος τελικά είναι ο ιδιοκτήτης του ρέματος;**

Πέμπτο: Το έτος 2008 σε αντίθεση με την προηγούμενη θέση της η **ΕΥΑΘ Παγίων με έγγραφο της** (αριθ.πρωτ. 75/2008) ως απάντηση σε αίτημα του τοπογράφου των φερόμενων ιδιοκτητών Α.Ζαχαριάδη και με θέμα «Υπόδειξη Ορίων ιδιοκτησίας Ρέματος», **«ανασύρει» την απόφαση 1381/1992 του ΠΠΘ και δέχεται και σημειώνει με κόκκινο μαρκαδόρο και με στοιχεία Α ... αυθαίρετα, αυτό που αυτή θεωρεί ως το το νέο όριο του ρέματος (του οποίου αυτή έχει την ιδιοκτησία και όχι ο Δήμος ...), μετατοπίζοντας / εξαφανίζοντας το όριο με τρόπο ώστε, η επίδικη έκταση να βρίσκεται εκτός του Ρέματος Κυβερνείου Χαριλάου.** Το έγγραφο αυτό **δεν κοινοποιείται** σε κανέναν. Εμείς το εντοπίσαμε στην έρευνα μας, ενημερώσαμε τον Δήμο Θεσσαλονίκης ο οποίος με έγγραφο του (αριθμ. πρωτ.4873/9-9-2013) ζήτησε από τον τοπογράφο των φερόμενων ιδιοκτητών και τους φερόμενους ιδιοκτήτες να προσκομίσουν στο Δήμο το με **αριθ.πρωτ, 75/2008 έγγραφο του Ζαχαριάδη και την απόφαση του ΠΠΘ 1381/1992.**

Έκτο: Το έτος 2002, η Διεύθυνση Πολεοδομίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης εξέδωσε την υπ' αριθμ. 29/24043ΠΕ/2146/12-07-2001 απόφαση, με την οποία απέρριψε την αίτηση των φερόμενων ιδιοκτητών που ζητούσαν τον αποχαρακτηρισμό της επίδικης έκτασης του ρέματος ως «Κοινόχρηστου Χώρου Πρασίνου /Παιδικής Χαράς» (ΠΔ384/81).

Στη συνέχεια, οι φερόμενοι ιδιοκτήτες προσέφυγαν στο Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης ζητώντας την ακύρωση της αρνητικής άρσης απαλλοτρίωσης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης, δηλαδή, άρση της απαλλοτρίωσης per se. Το αίτημα της **άρσης της απαλλοτρίωσης γίνεται από το δικαστήριο δεκτό λόγω της παρέλευσης μακρού χρονικού διαστήματος από τη δέσμευση της επίμαχης έκτασης.**

Η άρση όμως της απαλλοτρίωσης, με βάση τα κριτήρια του άρθρου 24 του Συντάγματος, **δεν σημαίνει ότι η Διοίκηση -εδώ ο Δήμος και οι άλλοι «Θεματοφύλακες»- δεσμεύεται να καταστήσει άνευ ετέρου, το ακίνητο οικοδομήσιμο, αλλά οφείλει να εξετάσει εάν συντρέχουν λόγοι που εξ αντικειμένου δεν επιτρέπουν τη δόμησή του (π.χ. όταν πρόκειται για ακίνητο με**

δασικό χαρακτήρα, εντός αιγιαλού, σε ζώνη προστασίας ρέματος κ.λ.π. Απόφαση ΣτΕ 276/2014 η οποία δεν κάνει δεκτό το Σχέδιο Π./Δτος του ΥΠΕΚΑ 2013 που προτείνει τη ρυμοτόμηση της επίδικης περιοχής των 3στρ, περίπου). Επιπλέον, το Διοικητικό Εφετείο δεν ασχολήθηκε, όπως προκύπτει από την σχετική απόφαση, με το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

Επισημαίνεται ότι στη διαδικασία της δίκης ο Δήμος Θεσσαλονίκης αποβάλλεται καθώς δεν είχε κάνει παρέμβαση. Δεν ασκείται Έφεση ούτε από την Νομαρχία ούτε από τον Δήμο Θεσσαλονίκης, οπότε αυτή η δικαστική απόφαση -η περίφημη 1307/2002- με απόλυτα δική τους ευθύνη καθίσταται τελεσίδικη.

Ειδικότερες αρνητικές επιπτώσεις από την 1307/2002:

ι) Η δικαστική απόφαση 1307/2002 όπως έχει πιο πάνω αναφερθεί, αποτελεί το βασικό επιχείρημα για την προβαλλόμενη συνεχώς σε όλα τα έγγραφα και τις αποφάσεις των «Θεματοφυλάκων» ανάγκη προς συμμόρφωση (προς την 1307/2002) μέσω της επιβολής ρυμοτόμησης στην επίδικη έκταση υπέρ των φερόμενων ιδιοκτητών. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ακόμη και στην απόφαση του ΣτΕ με αρ.54/2020, η δικαστική απόφαση 1307/2022 αναφέρεται οκτώ (8) φορές.

ιι) Οι φερόμενοι ιδιοκτήτες φαίνεται να θεωρούν ότι μετά την άρση της απαλλοτρίωσης -ενώ όπως αναφέραμε το δικαστήριο στην 1307/2002 απόφαση δεν ασχολήθηκε με το ιδιοκτησιακό καθεστώς- έχουν πλέον την ιδιοκτησία αυτής της έκτασης. Έτσι, από το 2015 προβαίνουν σε αυθαίρετη καταπάτηση και προσπάθεια περιφράξης πεζοδρομίων εμποδίζοντας την ελεύθερη και ασφαλή διέλευση των πεζών παρά τις δικές μας συνεχείς καταγγελίες.

Έβδομο: Το έτος 2013 το ΣΥΠΟΘΑ της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης με απόφασή του στις 04-07-2013 ενέκρινε την τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου με τον αποχαρακτηρισμό της επίδικης έκτασης και τον χαρακτηρισμό της σε δύο οικοδομικά τετράγωνα, ώστε να ανεγερθούν οικοδομές και μάλιστα εισηγήθηκε τη διατήρηση υψηλών συντελεστών δόμησης. Ενδεικτική, επισημαίνεται και πάλι, η παντελής έλλειψη ευαισθησίας και ενδιαφέροντος για το περιβάλλον από το ΣΥΠΟΘΑ και τους εμπλεκόμενους «Θεματοφύλακες». Δεν υπάρχει έστω μια αναφορά σε θέματα που άπτονται της σημασίας του ρέματος και του οικοσυστήματος που αποτελεί για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής των πολιτών!

Όγδοο: Από το έτος 2013 και μέσα σε λίγες μόνον ημέρες οι 250 κάτοικοι της περιοχής υπέγραψαν ένσταση και σχετική Τεχνική Έκθεση κατά της απόφασης αυτής, ενώ προκειμένου

να αντισταθούμε στην οικοπεδοποίηση του ρέματος Κυβερνείου δημιουργήθηκε η λεγόμενη «Επιτροπή Γειτονιάς Ρέματος Κυβερνείου».

Συνοπτικά (υπάρχει μεγάλος φάκελος στο Δήμο αλλά και στους άλλους «Θεματοφύλακες» αναφορικά με τις ενέργειες μας), εμείς οι ενεργοί πολίτες έχοντας «απέναντι» αντί για «σύμμαχο» τον Δήμο Θεσσαλονίκης και τη Διοίκηση του- εξαίρεση αποτελούν κάποιοι Αντιδήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι που με συνέπεια μας στήριζαν και στηρίζουν μέχρι σήμερα- **επιτύχαμε:**

ι) Το 2013, μετά την Ένσταση και Τεχνική Έκθεση που υποβάλαμε, ομόφωνη τοποθέτηση από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Θεσσαλονίκης (Δ.Σ.Δ.Θ.) σύμφωνα με την οποία η επίδικη έκταση Ρέμα / Κυβερνείου /Χαριλάου αποτελεί πράγματι Ρέμα και πρέπει να διασωθεί και να παραμείνει Κοινόχρηστος Χώρος Πρασίνου. Εδώ θα πρέπει πάλι να επισημανθεί ότι δυστυχώς -όπως έχουμε πιο πάνω αναφέρει - η ομόφωνη αυτή θέση των Δημοτικών Συμβούλων δεν διατυπώθηκε στην απόφαση του Δήμου που ακολούθησε (απόφαση 2092) και συνοδεύει μέχρι σήμερα κάθε σχετικό έγγραφο του Δήμου, **ακόμη και στο κείμενο του ΦΕΚ 277/2020.**

ιι) Σταματήσαμε δυο (2) φορές τη ρυμοτόμηση / τσιμεντοποίηση του Ρέματος που προωθείτο με Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος από:

* Το ΥΠΕΚΑ όπου καταθέσαμε στον αρμόδιο Υπουργό Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής Ι.Μανιάτη εμπεριστατωμένο υπόμνημα στις 31-10-2014 (αριθ.πρωτ.6066/31-10-2014), είχαμε συνάντηση εργασίας με υπηρεσιακούς παράγοντες στην Αθήνα και συνάντηση με τον αρμόδιο Εισηγητή του ΣΤΕ, καθώς δυστυχώς το σχέδιο ρυμοτόμησης είχε τελικά προωθηθεί από το ΥΠΕΚΑ στο ΣΤΕ. Μεγάλη για μας επιτυχία ήταν η έκδοση της **276/2014 απόφασης του ΣΤΕ** που απέρριπτε την πρόταση του Υπουργείου.

* Το ΥΠΑΠΕΝ, όπου καταθέσαμε πάλι εμπεριστατωμένο υπόμνημα στις 20-5-2015 (αριθ.πρωτ 3527/20-10-2015) στον αρμόδιο Υπουργό Γ. Τσιρώνη με συνημμένα τοπογραφικούς χάρτες, ένα ένθετο με τίτλο «**Το χρονικό μιας ιστορίας οικοπεδοποίησης Ρέματος**» που περιελάμβανε όλες τις ενέργειες μας μέχρι 31-5-15 κ.α. Μετά από αυτό το υπόμνημα επισκέφτηκε, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, το Ρέμα ο ίδιος ο Υπουργός και σταμάτησε την προώθηση της ρυμοτόμησης του Ρέματος. Συνέπεια και η έκδοση τελικά της με αριθ.54/2020 απόφασης του ΣτΕ και το ΦΕΚ277/30-5-2020 επανεπιβολής στην επίδικη έκταση Χώρου Κοινόχρηστου Πρασίνου και Παιδικής Χαράς. Επίσης καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να δεσμευτεί από το Πράσινο Ταμείο χρηματικό ποσό για τη απαλλοτρίωση.

iii) Με έγγραφα μας προς τον Δήμο, Δήμαρχο και τον αρμόδιο αντιδήμαρχο (αρχικό με αριθ.πρωτ. 90150/7152/3098/7-11-2013 & 23292/4-8-2015 προς Π Γκινίδη Δ/ση Δόμησης) και φυσική μας παρουσία, από τη στιγμή που διαπιστώσαμε το 2013 ότι στο **Κτηματολόγιο** είχαν δηλώσει όλη την επίμαχη περιοχή ως **ιδιοκτησία τους μόνο οι φερόμενοι ιδιοκτήτες**, ασκούσαμε πίεση στο Δήμο (και στην ΕΥΑΘ Παγίων, έγγραφο προς τον Πρόεδρο, με αριθ.πρωτ. 1173/11-12-13) να δηλώσει στο **Κτηματολόγιο ο Δήμος την επίδικη περιοχή ως δημόσια περιουσία και να τη διεκδικήσει, εξαντλώντας κάθε νόμιμο μέσο**. Δυστυχώς, ο Δήμος δήλωσε μόνο τους δρόμους και πεζόδρομους κλπ. που οριοθετούσαν τις οικοδομές στο χώρο αυτό, ενώ αποφάσισε να προσφύγει δικαστικά μόλις το 2019 στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (το θέμα συζητήθηκε στις 2/10/2020 και αναμένεται ακόμη η απόφαση, βλ. Πράξη Αναλογισμού 7964/2020 σελ 9).

Επισημαίνεται για πολλοστή φορά ότι ο Δήμος Θεσσαλονίκης έχει κυριολεκτικά εγκαταλείψει εδώ και δεκαετίες την επίμαχη αυτή έκταση των 3 στρ. περίπου, ένα πολύτιμο οικοσύστημα που παρά τις εχθρικές επιθέσεις που συνεχώς δέχεται (επιχώσεις, σκουπίδια, αυθαίρετη κοπή δέντρων) επιβιώνει, γεγονός που επιβεβαιώνεται και σήμερα δια γυμνού οφθαλμού. Ο Δήμος δεν τόλμησε μέχρι σήμερα να αγγίξει ούτε την άκρη του πεζοδρομίου που οριοθετεί αυτή την επίδικη έκταση από την οδό Αντ. Τούσα, ενώ το στενό πεζοδρόμιο στην οδό Ανεξιμάνδρου, διαμορφώθηκε κατά την εκτέλεση έργων στην ευρύτερη περιοχή μόνο μετά τη δίκη μας έντονη επιτόπου διαμαρτυρία για τη διασφάλιση της ασφαλούς διέλευσης των πεζών.

Για ποια επομένως πάλι πολεοδομική αναβάθμιση καλούμαστε από το Δήμο να πληρώσουμε εμείς οι περίοικοι;

Ειδικά όσον αφορά στην ΕΥΑΘ Παγίων σε έγγραφο της 1077/16-12-2013 σε απάντηση δικού μας 1173/11-12-291:

Δέχεται ότι σύμφωνα με την αριθ.1381/1992 απόφαση του ΠΠΘ **το μείζον ακίνητο των 7000τμ. δεν αποτελούσαν μέρος του ρέματος Κυβερνείου** και ότι «η ανωτέρω έκταση όταν έγινε η διαδικασία μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων από την ΕΥΑΘ ΑΕ (διάδοχο του ΟΑΘ), δεν μεταβιβάστηκε προς την ΕΥΑΘ Παγίων, καθώς ήδη υπήρχε **τελεσιδικη απόφαση**. Κατά συνέπεια, όταν στις 15-01-2008, υπέβαλε αίτηση ο Αγρ. & Τοπογράφος Μηχανικός Απόστολος Ζαχαριάδης, για υπόδειξη των ορίων του ρέματος στην εν λόγω περιοχή, η ΕΥΑΘ Παγίων απαντώντας προς αυτόν με τον αριθ.75/2-4-2998 **έγγραφό της**, εμφάνισε το όριο της ιδιοκτησίας της, βάσει της ανωτέρω απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ... Κατόπιν των όσων αναφέρουμε πιο πάνω, η ΕΥΑΘ Παγίων **δεν διέθετε ιδιοκτησία και δεν νομιμοποιούνταν να δηλώσει κάποιο δικαίωμά της**» (στο Κτηματολόγιο).

Ερώτημα και θέμα προς διερεύνηση: Ποιος «Θεματοφύλακας» έχει τελικά την ιδιοκτησία και επομένως το δικαίωμα / υποχρέωση της προστασίας και διαχείρισης του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου; Με ποιο δικαίωμα/νομιμοποίηση αποφάσισε η ΕΥΑΘ Παγίων να «οριοθετήσει» το Ρέμα στην επίδικη περιοχή και αυτή (η οριοθέτηση) να γίνεται δεκτή από όλους μέχρι σήμερα, ακόμη και στην Πράξη Αναλογισμού 7964/2020;

iv) Από το έτος 2015 επιδιώκουμε να ελευθερωθούν οι πεζόδρομοι επί της Αντ. Τούσα και Προέκτασης της οδού Αντισθένους για την ασφαλή και ελεύθερη διέλευση των πεζών αλλά και την ασφάλεια του χώρου, λόγω αυθαιρέτων περιφράξεων από εύφλεκτα υλικά. Όμως ο Δήμος και οι Υπηρεσιακοί παράγοντες δείχνουν πλήρη αδυναμία, αντιφάσεις ή έλλειψη βούλησης να **άρουν αυτή την παράνομη ενέργεια**. Ενδεικτικά: έγγραφο μας προς τον αρμόδιο Αντιδήμαρχο Τεχνικών Έργων, Περιβάλλοντος Καθαρισμού με αριθ.πρωτ. 3350/29-5-2015, 2189/25-5-2015/2409/,9-6-2015 και έγγραφό μας προς Αντιδήμαρχο κ. Ε.Κυριαζίδη κλπ. 1-2-2021. Ενδεικτικό και πάλι το έγγραφο της Δ/σης Βιώσιμης Κινητ/τητας & Δικτύων με αριθ.πρωτ. 80449/8153/8-1-2015, όπου δίνεται στους φερόμενους ιδιοκτήτες εντολή να αφαιρέσουν τις αυθαίρετες κατασκευές (δεν υλοποιείται αυτό ποτέ). Ή το Α.Π. 272231-4-21 έγγραφο της προϊσταμένης της Δ/σης Δήμ. Προσόδων& Πόρων Τμ. Ελεγκτών σε απάντηση πάλι σχετικής καταγγελίας μας (1-2-21), θεωρεί ότι ο συγκεκριμένος χώρος (πεζόδρομος) **είναι ιδιόκτητος!** Επίσης, και το σχετικό με το θέμα έγγραφο της Δ/σης Δόμησης και Πολ/κων Εφαρμογών αριθ.30114/16-10-2015 που καταλήγει ότι κρίνεται **πλέον σκόπιμη η δικαστική διεκδίκηση** των τμημάτων στα οποία ο Δήμος Θεσσαλονίκης προβάλλει εμπράγματα δικαιώματα - υπενθυμίζεται ότι αυτό γίνεται, όπως αναφέραμε προηγουμένως **το 2019 και ακόμη αναμένεται η δικαστική απόφαση**. Εδώ πρέπει να αναφερθεί η εντελώς αναληθής δήλωση της Διοίκησης του Δήμου στην Ανακοίνωση 5-11-2015 (βλ. πιο πάνω I,1,Τέταρτο), σύμφωνα με την οποία: **«Η Διοίκηση με συγκεκριμένες ενέργειες παρεμβαίνει για άρση αυθαιρέτων παρεμβάσεων από φερόμενους ιδιοκτήτες, ενώ με αποφασιστικότητα διαμόρφωσε τα πεζοδρόμια που τελούσαν «υπό κατάληψη» χάριν του δημοσίου συμφέροντος!»** (Βλέπε φωτογραφίες πεζόδρομου. Συνημμένο Νο.3).

Ολοκληρώνοντας, σημειώνουμε ότι εμείς συνεχίζουμε να παρακολουθούμε κάθε σχετική με το ρέμα εξέλιξη και αυτό τεκμηριώνεται και από το με αριθ.πρωτ. 659/23-4-2021 έγγραφο της ΠΚΜ Γραφείο Αντιπεριφερειάρχη Μητροπολιτικής Ενότητας Θεσσαλονίκης, σε απάντηση προηγούμενου δικού μας σχετικού.

3. Η 7964/2020 ΠΡΑΞΗ ΑΝΑΛΟΓΙΣΜΟΥ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ «ΕΠΕΙΓΟΥΣΗΣ» ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ -ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΙΚΩΝ

Σήμερα, ο Δήμος Θεσσαλονίκης ο οποίος, όπως προκύπτει από όλα όσα καταγράψαμε πιο πάνω μέχρι τώρα, είναι υπεύθυνος για την πλήρη εγκατάλειψη του Ρέματος Κυβερνείου κυρίως από το 1981 (ΦΕΚ 384/1981), αλλά και υπεύθυνος για τον κίνδυνο από το 2013 μέχρι και σήμερα της ιδιωτικοποίησης και τσιμεντοποίησης του ρέματος, προχώρησε στη σύνταξη της 7964/2020 Πράξης Αναλογισμού Αποζημίωσης Οικοπέδων - «Επείγουσης Ανάγκης». Με την κατάθεσή της στο Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης ζητάει και προτείνει τον ορισμό της τιμής μονάδος ενός ιδιωτικού οικοπέδου 3 στρ. περίπου και ζητά από τους περιοίκους να καταβάλλουν αποζημιώσεις επειδή αναβαθμίζεται η αξία των ιδιοκτησιών τους.

Με την Αναλογιστική Πράξη 7964/2020 που εκπόνησε ο Δήμος Θεσσαλονίκης:

Πρώτο: Επαναφέρεται στην ουσία πάλι η απόφαση ρυμοτόμησης του Ρέματος/Κυβερνείου ως ιδιωτικού χώρου σε δύο (2) οικοδομικά τετράγωνα, όπως αυτή κατατέθηκε από το ΣΥΠΟΘΑ το 2013! και που όπως τεκμηριώσαμε προηγουμένως (Ενότητα I&II,1 ειδικά Τέταρτο) φαίνεται να υποστηρίζεται από τον Δήμο από το 2002, ως ανάγκη συμμόρφωσης του Δήμου προς την δικαστική απόφαση 1307/2002. Δηλαδή **Φαύλος Κύκλος**.

Δεύτερο: «Εξαφανίζεται» το Ρέμα Κυβερνείου / Χαριλάου, καθώς δεν γίνεται ούτε καν μνεία του ως όρου στο κείμενο της 7964/2020. Η επίδικη περιοχή των 3στρ. περίπου, θεωρείται καθαρά ως ιδιωτικός χώρος και όχι έκταση εντός ή παρόχθια του ρέματος που διατηρεί από το 1923 το δημόσιο χαρακτήρα της και αυταπόδεικτα παραμένει Ρέμα (όπως εκτεταμένα τεκμηριώσαμε εδώ στην Ενότητα I.2). Για αυτό και πουθενά, στο κείμενο αυτό δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στο περιβαλλοντικό κόστος που θα προκύψει, στις προστατευτικές διατάξεις για το περιβάλλον, στη σημασία που έχουν τα ρέματα και τα οικοσυστήματά τους στο φυσικό περιβάλλον και στην ποιότητα της ζωής των πολιτών και ότι τα ρέματα δεν καταργούνται, παραμένουν ρέματα.

Τρίτο: Στην 7964/2020 Πράξη ενώ γίνεται εκτεταμένη αναφορά της Πράξης 5088/1984, όσον αφορά στη διάνοιξη οδών, πεζοδρομίων διαμόρφωση πλατείας κ.α. Δεν αναφέρεται όμως πουθενά ότι στην πράξη 5088/1984 κατατέθηκε και ένσταση των φερόμενων ιδιοκτητών διεκδίκησης της συνολικής έκτασης (4+3 περίπου στρ.). Η ένσταση αυτή, όπως έχουμε ήδη

αναφέρει, απορρίφθηκε από τον Νομάρχη, καθώς η επίδικη αυτή περιοχή βρισκόταν εντός του Ρέματος Κυβερνείου και εδικδικείται από τον ΟΑΘ (βλ. Ενότητα II. Έκτο)

Τέταρτο: Με γνώμονα όλα τα προαναφερθέντα, η επίδικη 7964/2020 Πράξη Αναλογισμού συντάχθηκε εσφαλμένως, γιατί έπρεπε να συνταχθεί σύμφωνα με το Σύνταγμα, τις αποφάσεις του ΣΤΕ, νόμους και νομολογία που αφορούν σε εκτάσεις εντός των ορίων ρεμάτων ή παραρεμάτια (βλ. Ενότητα I.1&2). Δεν έχει πραγματοποιηθεί οριοθέτηση του Ρέματος, ενώ στο λεκτικό της επίδικης Πράξης Αναλογισμού, όχι μόνο δεν αποδεικνύεται ότι έχει πραγματοποιηθεί οριοθέτηση στο επίδικο ρέμα, αλλά δεν αναφέρεται καν ο όρος οριοθέτηση. Επομένως, εσφαλμένως έγιναν αποδεκτά στην Πράξη Αναλογισμού 7964//2020 και τα όρια Κτηματολογίου όπως αυτά αναφέρονται στην απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ, ενώ το έτος 2020 τροποποιήθηκε το σχέδιο πόλης, μνημονεύοντας απλώς το με υπ' αριθμ. 54/2020 πρακτικό επεξεργασίας του ΣΤΕ.

Όλοι εμείς δεν διεκδικήσαμε ποτέ την απαλλοτρίωση μιας ιδιωτικής έκτασης αλλά αγωνιζόμαστε για τη διάσωση του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου. Η μη ύπαρξη όμως οριοθέτησης, καθιστά αδύνατο τον ακριβή προσδιορισμό της έκτασης της προς ρύθμιση ιδιοκτησίας και επακόλουθα τον υπολογισμό της δαπάνης για την αποζημίωση της απαλλοτρίωσης.

Πέμπτο: Επιδιώκεται με την 7964/2020 Αναλογιστική Πράξη ο Δήμος να αποποιηθεί και να ξεφύγει από τις βαρύτερες διαχρονικά ευθύνες του, περιφρονώντας ταυτόχρονα όλο τον ενεργό αγώνα των πολιτών από το 2013 για τη διάσωση του ρέματος, της Δημόσιας Περιουσίας, της Προστασίας του Περιβάλλοντος και της Ποιότητας ζωής τους. Μάλιστα φαίνεται ο Δήμος να μας τιμωρεί ή ακόμα και να μας εκδικείται, σαν να είμαστε εμείς οι υπεύθυνοι για το σημερινό χάος και αδιέξοδο, καθώς μας καλεί να πληρώσουμε δυσβάσταχτα ποσά για την απαλλοτρίωση του ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου που παραμένει και σήμερα αυταπόδεικτα Ρέμα, διατηρώντας το δημόσιο χαρακτήρα του.

Η πιο πάνω στάση του Δήμου όσον αφορά στους ενεργούς πολίτες ενισχύεται και από το έγγραφο με αριθμ. 95336/2-9-2018 της Γενικής Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών, Δ/ση Αστικού Σχεδιασμού και Αρχιτεκτονικών Μελετών προς το Δημοτικό Συμβούλιο σχετικό με την προτεινόμενη αυτή τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου. Αναφέρεται σε αυτό ότι, εάν τελικά το ιδιοκτησιακό καθεστώς των οδών Αναξιμάνδρου, Αντ.Τούσα κλπ. (που ο Δήμος αποφάσισε όπως ήδη αναφέραμε να διεκδικήσει δικαστικά μόλις το 2019 και αναμένεται η έκδοση απόφασης) δεν

κριθεί οριστικά με την έκδοση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, τότε θα συνταχθεί νέα πράξη αναλογισμού και θα καθοριστούν νέες αποζημιώσεις για τους περιόικους.

Έκτο: Με την Πράξη 7964/2020 ο Δήμος επιδιώκει όχι μόνο να «ρυθμίσει» και να νομιμοποιήσει το χαοτικό, αρρύθμιστο πολεοδομικό καθεστώς της επίμαχης περιοχής, (η ρύθμιση του οποίου δεν επιτεύχθηκε με την Αναλογιστική Πράξη 5088/1984, καθώς αυτή δεν συντελέστηκε ποτέ, θέτοντας σήμερα θέμα νομιμοποίησης των αδειών οικοδόμησης των ιδίων των σπιτιών μας), αλλά και να «νομιμοποιήσει» όλες τις παραλείψεις, ολιγωρίες, αντιφάσεις, κενά διοίκησης, ελλείψεις συντονισμού, όπως αυτά καταδεικνύονται πιο πάνω στην έρευνα μας (βλ. Ενότητα I & II).

Έβδομο: Ο Δήμος με την Αναλογιστική Πράξη 7964 /2020 **αναλαμβάνει αποκλειστικά νέα τεράστια ευθύνη** καθώς κινδυνεύει πλέον:

ι) και να χάσει τα χρήματα που έχει διαθέσει το Πράσινο Ταμείο για το Ρέμα Κυβερνείου,

ιι) και να καταστραφεί με τσιμεντοποίηση ένα ανάγλυφο, ζωντανό οικοσύστημα (παρόλη την διαχρονική κακοποίηση που δέχεται πάλι με ευθύνη του Δήμου), από τα ελάχιστα εναπομείναντα τμήματα του πιο σημαντικού ρέματος της Θεσσαλονίκης, του Ρέματος Κυβερνείου, για τη διάσωση του οποίου αγωνιζόμαστε εμείς οι περίοικοι από το έτος 2013, και θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε.

ιιι) και να αντιμετωπίσει την οργή, την αγανάκτηση, την ανασφάλεια καθώς και την έλλειψη κάθε εμπιστοσύνης στους θεσμούς εκατοντάδων πολιτών που για να δικαιωθούμε, θα εξαναγκαστούμε πλέον να κινηθούμε δικαστικά κατά του Δήμου και παντός υπευθύνου, εξαντλώντας κάθε ένδικο μέσο και διατηρώντας και κάθε δικαίωμα για τη διεκδίκηση αποζημίωσης λόγω της μακροχρόνιας, συνεχούς ταλαιπωρίας μας.

Κύριε Δήμαρχε,

Στην περίπτωση που ο Δήμος Θεσσαλονίκης λειτουργούσε με τρόπο που να ανταποκρίνεται στο λειτούργημα που του ανέθεσε η Πολιτεία και το Σύνταγμα προς όφελος του Δημοσίου Συμφέροντος, του Περιβάλλοντος, της Ποιότητας Ζωής των πολιτών και ΟΧΙ όπως καταδεικνύεται εκ του αποτελέσματος υπέρ των ιδιωτών (βλ. Ενότητα II), εμείς οι περίοικοι του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου:

ι) Δεν θα καλούμασταν από τον Δήμο Θεσσαλονίκης να πληρώσουμε αυτές τις υπέρογκες αποζημιώσεις για την εν λόγω απαλλοτρίωση που αφορούν στην ουσία τη διάσωση του ρέματος, ενός δημόσιου χώρου, μιας περιβαλλοντικής κληρονομιάς. Ποσά που κανείς από μας -οι περισσότεροι είμαστε πλέον συνταξιούχοι ή υποαπασχολούμενοι ή και άνεργοι - δεν μπορεί να καταβάλλει, και μάλιστα κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που βιώνει η χώρα.

ιι) Δεν θα χάνουμε τον ύπνο μας με τη σκέψη αυτής της απειλής αλλά και την έντονη ανησυχία και ανασφάλεια που έχουμε όλοι ακόμα και σχετικά με τη νομιμότητα των οικοδομικών αδειών των σπιτιών μας.

ιιι) Δεν θα εξαναγκαζόμασταν για να δικαιωθούμε και μάλιστα μετά από ένα μακροχρόνιο, δύσκολο και όπως τεκμηριώσαμε εδώ εκτεταμένα, αγώνα για τη διάσωση του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου, να κινηθούμε δικαστικά και να εξαντλήσουμε κάθε νόμιμο μέσο.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα μέχρι εδώ αναπτύξαμε:

ZHTOYME

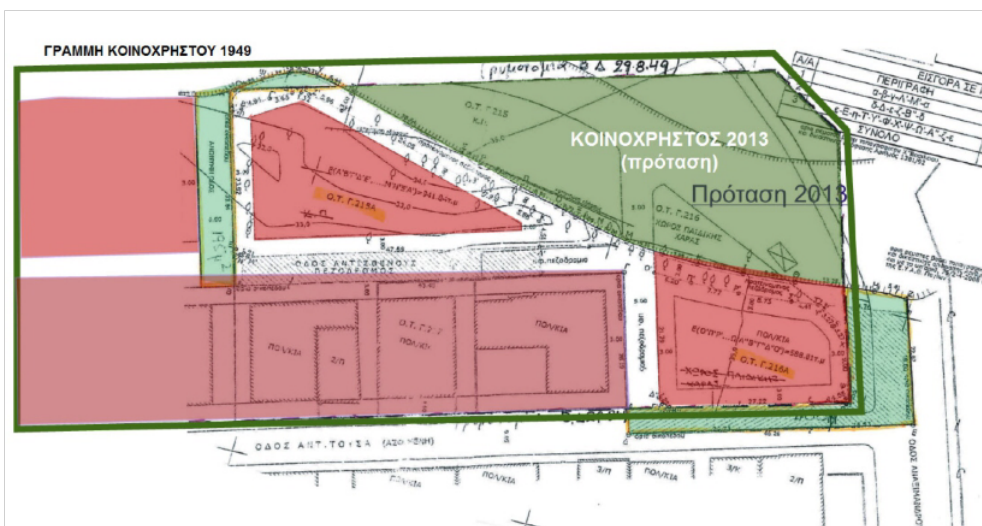
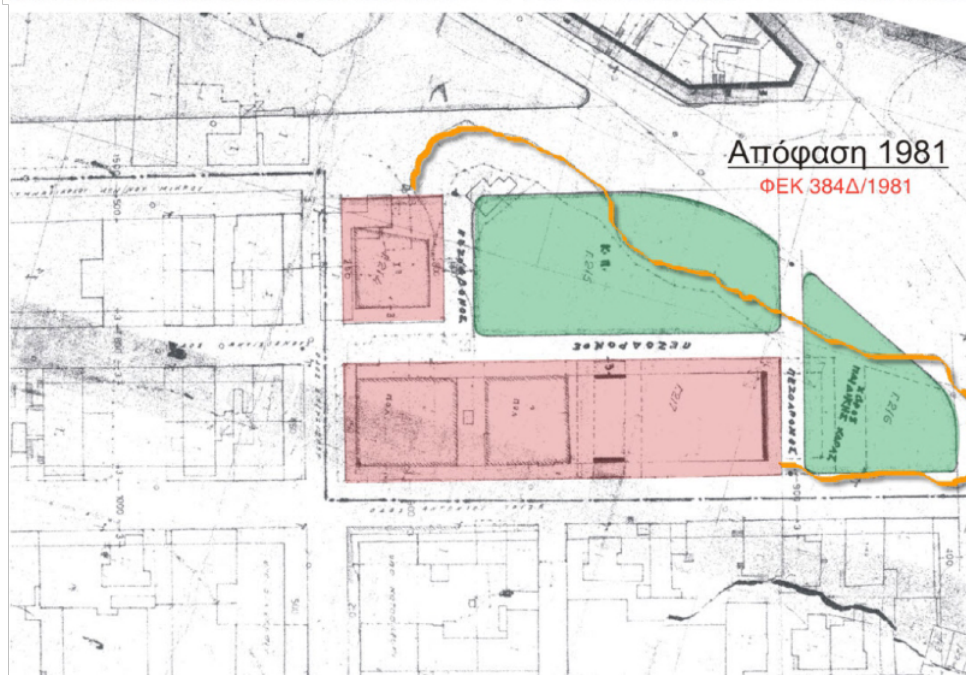
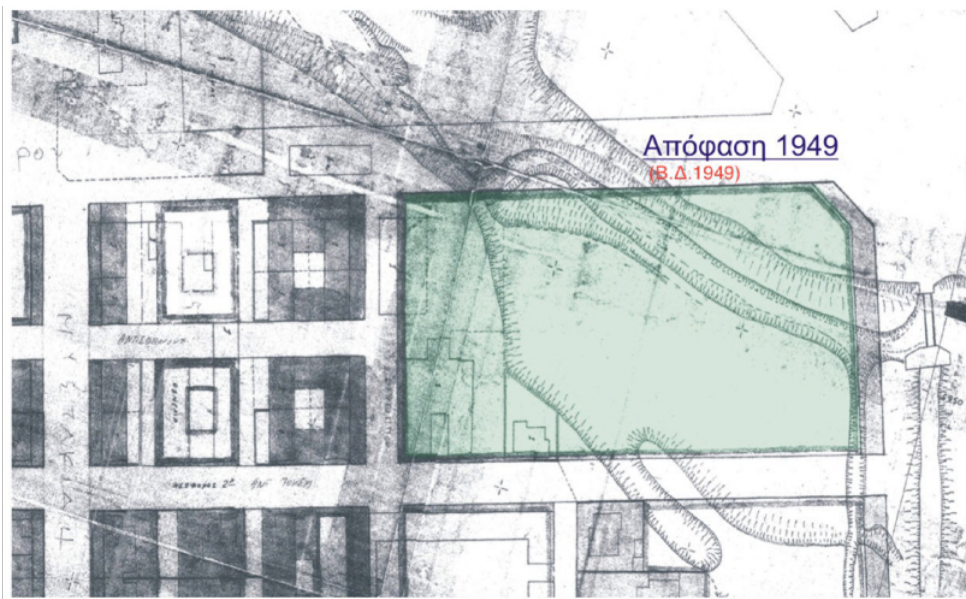
Να αποσυρθεί και να συνταχθεί εκ νέου η Αναλογιστική Πράξη 7964/2020 ώστε:

ι) Να αναλάβει την αποζημίωση για την απαλλοτρίωση της επίδικης έκτασης εξ ολοκλήρου ο Δήμος Θεσσαλονίκης αξιοποιώντας, και μάλιστα με ευθύνη του κατεπειγόντως, τους πόρους που διέθεσε στο Δήμο Θεσσαλονίκης το Πράσινο Ταμείο συγκεκριμένα για την «επανεπιβολή απαλλοτρίωσης στο ρέμα Κυβερνείου», ώστε να διασωθεί το Ρέμα και να παραμείνει Κοινόχρηστος Χώρος Πρασίνου.

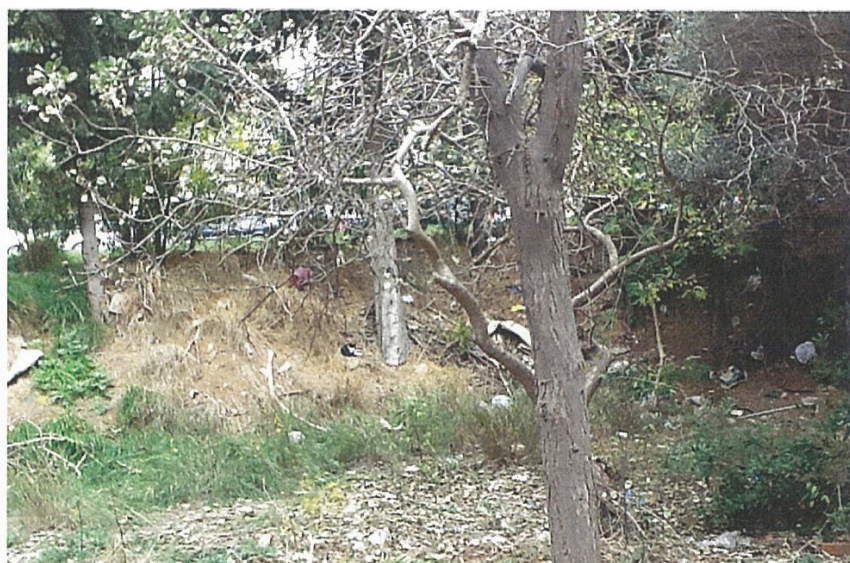
ιι) Να αναγνωρίσει ο Δήμος ότι οι παρόδιοι ιδιοκτήτες δεν οφείλουν να καταβάλουν κανένα ποσό για την εν λόγω απαλλοτρίωση και να εξαιρεθούν ως υπόχρεοι καταβολής αποζημίωσης, εξαιτίας της μη ύπαρξης νόμιμης ωφέλειάς τους, όπως εκτεταμένα τεκμηριώσαμε σε αυτό το υπόμνημα στην Ενότητα I και II.

ιιι) Να νομιμοποιηθούν οι οικοδομικές άδειες των περιοίκων που αφορούν στην επίδικη έκταση, ώστε να μη βρίσκονται σήμερα σε δεινή θέση, ανήσυχοι, ανασφαλείς και εξοργισμένοι, καθώς μαθαίνουν ότι υπάρχει και θέμα ακόμη και νομιμότητας των ίδιων των σπιτιών τους που με θυσίες μιας ζωής απέκτησαν.

Συνημμένο 1: Η πορεία οικοπεδοποίησης αυτής της περιοχής από το 1949, σε μορφή χαρτών

Συνημμένο 2: Φωτογραφίες Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΡΕΜΑΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΡΕΜΑΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Συνημμένο 3: Ανώνυμος πεζόδρομος Αντωνίου Τούσα - προέκτασης οδού Αντισθένης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

1. *Κύριο Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης*
2. *Κύριο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης*
3. *Την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας & Θράκης*
4. *Την ΕΥΑΘ Παγίων*
5. *Το Υπουργείο Ενέργειας και Περιβάλλοντος*
6. *Το Συμβούλιο της Επικρατείας*
7. *Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και Θράκης*

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει την παρούσα προς τον Δήμο Θεσσαλονίκης για να λάβει γνώση και για να επέλθουν όλες οι νόμιμες συνέπειες.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

A. Περιοίκων ιδιοκτητών: «Επιτροπή του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου»

1. Ελεονώρα **ΧΑΤΖΗΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** (Καρασαββίδου) του Παύλου και της Ελένης, Αντωνίου Τούσα 36 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη - * email: **eleonorakara@icloud.com**
2. Γεώργιος **ΔΟΥΒΑΛΗΣ** του Δημητρίου και της Ευδοξίας, Αντωνίου Τούσα 34, Χαριλάου, Θεσσαλονίκη
3. Χαράλαμπος **ΣΕΜΕΡΤΖΙΔΗΣ** του Ιωάννη και της Μαρούλας, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Αντωνίου Τούσα 45, Χαριλάου, Θεσσαλονίκη - * email: **lanassa@otenet.gr**
4. Μαρίκας **ΣΩΤΗΡΙΟΥ** του Μιλτιάδη και της Κυριακής, Διστόμου 41, Χαριλάου, Θεσσαλονίκη
5. Αλέξανδρος **ΠΟΛΥΖΟΣ** του Στεργίου και της Πανάγως, Αντωνίου Τούσα 39, Χαριλάου, Θεσσαλονίκη
6. Χρήστος **ΠΗΤΑΣ** του Βασιλείου και της Ελένης, Αντωνίου Τούσα 39, Χαριλάου, Θεσσαλονίκη

B. Λοιπών περιοίκων ιδιοκτητών (Επισυνάπτονται)

Γ. Κατοίκων της περιοχής και Φίλων του Ρέματος Κυβερνείου / Χαριλάου (Επισυνάπτονται)